

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE ECONOMÍA E EMPRESA

18425 *Real decreto 736/2019, do 20 de decembro, de réxime xurídico dos servizos de pagamento e das entidades de pagamento, e polo que se modifican o Real decreto 778/2012, do 4 de maio, de réxime xurídico das entidades de diñeiro electrónico, e o Real decreto 84/2015, do 13 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 10/2014, do 26 de xuño, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.*

Capítulo I. Autorización e modificación das entidades de pagamento.

- Artigo 1. Réxime de autorización das entidades de pagamento.
- Artigo 2. Solicitudes de autorización.
- Artigo 3. Entidades prestadoras do servizo de información sobre contas.
- Artigo 4. Réxime de rexistro e condicións das entidades de pagamento exentas de autorización.
- Artigo 5. Rexistros do Banco de España.
- Artigo 6. Modificación dos estatutos sociais e ampliación de actividades.
- Artigo 7. Modificacións estruturais en que interveña unha entidade de pagamento.
- Artigo 8. Uso da denominación reservada.

Capítulo II. Actividade transfronteiriza das entidades de pagamento.

Artigo 9. Actuación en España de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.

Artigo 10. Solicitud de exercicio do dereito de establecemento e libre prestación de servizos nun Estado non membro da Unión Europea por parte de entidades de pagamento españolas.

Artigo 11. Creación ou adquisición de participacións en entidades análogas ás entidades de pagamento dun Estado non membro da Unión Europea.

Capítulo III. Réxime dos axentes e externalización de funcións.

- Artigo 12. Concepto de axente.
- Artigo 13. Obrigas de comunicación ao Banco de España e rexistro dos axentes.
- Artigo 14. Responsabilidade das entidades de pagamento respecto dos actos levados a cabo polos seus axentes e condicións para o exercicio da actividade dos axentes.
- Artigo 15. Externalización de funcións.

Capítulo IV. Requisitos de garantía, requirimentos de fondos propios e limitacións operativas das contas de pagamento.

- Artigo 16. Requisitos de garantía.
- Artigo 17. Fondos propios.
- Artigo 18. Cálculo dos requirimentos de fondos propios.
- Artigo 19. Adopción de medidas para asegurar o cumprimento das normas relativas a fondos propios.
- Artigo 20. Aplicación de resultados en caso de incumprimento das normas relativas a fondos propios.
- Artigo 21. Contas de pagamento.
- Artigo 22. Concesión de créditos.

Capítulo V. Entidades de pagamento de carácter híbrido e deber de constitución dunha entidade de pagamento separada.

Artigo 23. Entidades de pagamento de carácter híbrido.

Artigo 24. Deber de constitución dunha entidade de pagamento separada.

Capítulo VI. Outras disposicións relativas ao réxime xurídico dos servizos de pagamento.

Artigo 25. Redes limitadas.

Artigo 26. Operacións de pagamento dun provedor de redes ou servizos de comunicación electrónica.

Capítulo VII. Réxime sancionador, supervisión e obrigas de información dos provedores de servizos de pagamento.

Artigo 27. Réxime sancionador.

Artigo 28. Supervisión e cooperación con autoridades competentes doutros Estados membros.

Artigo 29. Información sobre a estrutura de capital das entidades de pagamento.

Artigo 30. Obrigas de información en materia de conduta.

Disposición adicional primeira. Comunicación dos administradores de entidades de pagamento de carácter híbrido e de entidades de diñeiro electrónico de carácter híbrido.

Disposición adicional segunda. Servizos de atención ao cliente.

Disposición derogatoria única. Derrogación normativa.

Disposición derradeira primeira. Título competencial.

Disposición derradeira segunda. Modificación do Real decreto 778/2012, do 4 de maio, de réxime xurídico das entidades de diñeiro electrónico.

Disposición derradeira terceira. Modificación do Real decreto 84/2015, do 13 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 10/2014, do 26 de xuño, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

Disposición derradeira cuarta. Incorporación do dereito da Unión Europea.

Disposición derradeira quinta. Facultades de desenvolvemento.

Disposición derradeira sexta. Entrada en vigor.

I

A Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro de 2007, sobre servizos de pagamento no mercado interior, pola que se modifican as directivas 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE e 2006/48/CE e pola que se derroga a Directiva 97/5/CE, coñecida como PSD, supuxo un fito fundamental na construción dun mercado único integrado de servizos de pagamento na Unión Europea. Coa súa transposición ao noso ordenamento xurídico, principalmente mediante a Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento, buscábase corrixir a fragmentación dos mercados nacionais de servizos de pagamento, harmonizando e coordinando as disposicións nacionais en materia de requisitos prudenciais, acceso ao mercado dos novos provedores de servizos de pagamento, requisitos de información e dereitos e obrigas dos usuarios e provedores de servizos de pagamento.

A pesar do indubidable éxito que supuxo esta normativa, que consolidou unha zona única de pagamentos, o mercado de pagamentos retalistas experimentou nos últimos anos unha serie de innovacións tecnolóxicas moi importantes, o que axudou ao desenvolvemento de novos servizos de pagamento cuxo encaixe na dita regulación era moitas veces difícil. O impulso das novas tecnoloxías produciu un grande aumento do número e volume das operacións de pagamentos electrónicos, tanto a través das tarxetas sen contacto como mediante terminais móbiles.

A necesidade de garantir unha maior seguridade xurídica das entidades e usuarios, así como un contorno máis áxil e eficaz, levou a aprobar a segunda Directiva de

servizos de pagamento, a Directiva (UE) 2015/2366, do 25 de novembro de 2015, sobre servizos de pagamento no mercado interior e pola que se modifican as directivas 2002/65/CE, 2009/110/CE e 2013/36/UE e o Regulamento (UE) n.º 1093/2010, e se derroga a Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro, coñecida como PSD2. Esta directiva recolle os principios fundamentais da anterior e avanza en determinados aspectos clave referidos a novos servizos e provedores, favorecendo tanto a innovación como un afondamento na regulación da seguridade e da protección dos usuarios de servizos de pagamento nos pagamentos realizados no comercio electrónico e na utilización de servizos que ata ese momento se viñan prestando á marxe da regulación, en particular, a iniciación de pagamentos e a información sobre contas.

A dita directiva foi trasposta de forma parcial no noso ordenamento xurídico a través do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, de servizos de pagamento e outras medidas urxentes en materia financeira, polo que resulta necesario continuar a súa transposición desenvolvendo determinados aspectos regulados nese real decreto lei.

II

Este real decreto estrutúrase de xeito similar ao Real decreto 712/2010, do 28 de maio, de réxime xurídico dos servizos de pagamento e das entidades de pagamento, o cal derroga. Consta de sete capítulos que conteñen trinta artigos, dúas disposicións adicionais, unha disposición derogatoria, seis disposicións derradeiras e un anexo.

O capítulo I, do réxime xurídico das entidades de pagamento, regula principalmente a creación deste tipo de entidades, así como os aspectos fundamentais da súa actuación, como son a súa autorización, a modificación dos seus estatutos e a ampliación das súas actividades, e as modificacións estruturais en que interveña unha entidade de pagamento.

Unha das novidades máis destacadas do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, foi o cambio do órgano competente para autorizar a creación de entidades de pagamento. A partir da súa entrada en vigor, esta competencia deixa de ser propia do anterior Ministerio de Economía e Facenda e atribúese ao Banco de España. O presente real decreto desenvolve esta previsión, establece os detalles do procedemento, as peculiaridades para determinados provedores dos servizos de pagamento, como son os dos servizos de información sobre contas, e as entidades acollidas á exención do artigo 14 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro. Así mesmo, detalla os requisitos de información que o Banco de España debe remitir á Secretaría Xeral do Tesouro e Financiamento Internacional do Ministerio de Economía e Empresa sobre os solicitantes de autorización. Establécense tamén os requisitos que deben posuír estes últimos para seren autorizados, así como o contido concreto da solicitude que deben presentar. Neste sentido, preténdense establecer uns requisitos e procedementos o máis áxiles posibles para evitar demoras indebidas na obtención da autorización, dentro do respecto aos mandatos da Directiva (UE) 2015/2366, do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2015 (en diante, a Directiva). Así mesmo, con esta regulación abórdase o rexistro do Banco de España, ante o cal están obrigadas a inscribirse estas entidades.

Xunto coas peculiaridades do réxime de autorización, o capítulo primeiro tamén se ocupa doutros aspectos. Da mesma maneira que se establecía no Real decreto 712/2010, do 28 de maio, os cambios nos estatutos sociais destas entidades e a ampliación das súas actividades estarán igualmente suxeitas a autorización, salvo excepcións en que, pola súa escasa relevancia, será suficiente coa súa comunicación ao Banco de España. Tamén están sometidas a autorización as operacións de fusión, escisión ou cesión de activos e pasivos, ou outras análogas, nas cales interveña unha destas entidades. Por último, este capítulo trata o uso da denominación «entidade de pagamento» ou «EP» e «entidade prestadora de servizos de información sobre contas» ou «EPSIC», que necesariamente queda reservada a elas e que, potestativamente, poderán incluíla na súa denominación social e usala nas súas comunicacións.

O capítulo II regula a actividade transfronteiriza das entidades de pagamento. Establécese a forma de actuación no noso país de entidades de pagamento autorizadas

noutro Estado membro, para o cal se fixa un procedemento de comunicación de información entre as autoridades de supervisión de cada Estado membro. Así mesmo, este capítulo regula as peculiaridades do procedemento de autorización cando unha entidade española pretenda abrir unha sucursal ou acceder á libre prestación de servizos no territorio dun Estado non membro da Unión Europea, e determina o procedemento para a creación ou adquisición de participacións, por parte dunha entidade española, en entidades dun Estado non membro da Unión Europea que poidan considerarse análogas a unha entidade de pagamento.

O capítulo III ocúpase do recurso a axentes e da externalización de funcións por parte das entidades de pagamento. Este capítulo define o concepto de axente, de conformidade co regulado no Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e establece o requisito de remisión ao Banco de España de determinada información sobre os axentes, por unha banda, e as obrigas de inscrición previa no Rexistro Especial do Banco de España, por outra. Igualmente, regula as peculiaridades que cómpre ter en conta nos casos de axentes que vaian actuar noutros Estados membros da Unión Europea. As entidades de pagamento e os seus axentes quedan así sometidos a unha serie de condicións no seu exercicio. Entre estas destaca que, nos actos levados a cabo polos seus axentes, as entidades serán responsables do cumprimento das obrigas recollidas na normativa.

Así mesmo, este capítulo ocúpase das condicións para a externalización de funcións operativas importantes. Define, en primeiro lugar, que funcións operativas poden considerarse como tales. En segundo lugar, establece a obriga de comunicación previa ao Banco de España nestes casos, que se poderá opor a tal externalización. Por último, introduce as condicións para o exercicio desta externalización.

O capítulo IV deste real decreto desenvolve o previsto no Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, no relacionado coas garantías de solvencia e a protección ao usuario, e establece as obrigas que sobre esas cuestións deben cumprir as entidades de pagamento, incluídas as prestadoras do servizo de iniciación de pagamentos e as entidades prestadoras do servizo de información sobre contas.

O primeiro destes requisitos refírese á protección e custodia dos fondos recibidos dos usuarios, que se debe facer a través dun dos dous procedementos que o real decreto lei regula e sobre os cales este real decreto detalla agora os requisitos concretos destas formas de garantía.

Canto ao segundo requisito, o Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, sinala que estas entidades deben manter en todo momento un volume determinado de fondos propios. O presente real decreto recolle os tres métodos que a Directiva permite empregar para determinar estes fondos propios, cuxa aplicación deberá ser elixida polas propias entidades. Esta posibilidade de elección supón unha novidade con respecto á regulación anterior, onde o método de cálculo viña dado ás entidades. En concreto, este real decreto recolle no seu anexo único os tres posibles métodos que as entidades poderán elixir para o cálculo dos seus fondos propios.

Así mesmo, en caso de que algunha entidade incumpra este nivel de fondos propios mínimo, o capítulo IV recolle tamén o procedemento que cómpre seguir para que a entidade retorne ao cumprimento das normas relativas a fondos propios. Por último, este capítulo recolle limitacións operativas que deben respectar as contas de pagamento.

O capítulo V, de xeito similar á regulación actual, recolle a definición de entidade de pagamento de carácter híbrido como aquela que, ademais de prestar servizos de pagamento regulados, ofrece outro tipo de servizos, e establece as particularidades do seu réxime xurídico específico.

En desenvolvemento do anterior establécese que, cando as actividades da entidade de pagamento en relación con servizos distintos dos de pagamento prexudiquen ou poidan prexudicar a solidez financeira ou a capacidade das autoridades competentes para a supervisión, terán a obriga de constituír unha entidade separada para a prestación destes servizos distintos, nos termos que recolle o artigo 23.

Por outro lado, o Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, estableceu a exclusión na aplicación da normativa respecto dos servizos de pagamento que se baseen en

instrumentos que só se poden utilizar de forma limitada, principalmente para adquirir unha gama concreta de bens e servizos, ou que só se poden usar nos locais do emisor ou na rede limitada de provedores. Con base nesta exclusión, o capítulo VI deste real decreto desenvolve os seus termos de maneira máis detallada para clarificar a súa regulación. Este capítulo complétase establecendo que as operacións de pagamento de servizos de mobilidade urbana, incluídos os de uso compartido, así como de entradas a servizos de carácter cultural e outros similares, entre outras que poderá determinar o Banco de España, se considerarán excluídas da aplicación da normativa de servizos de pagamento, dado o seu carácter e cumprindo os requisitos que recolle o artigo 4.I) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Por último, o capítulo VII recolle o réxime sancionador e o de supervisión canto á estrutura de capital e en materia de conduta, aplicables ás entidades de pagamento. Esta regulación segue, no fundamental, o réxime aplicable ás entidades de crédito que, pola súa vez, fora modificado polo Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

As previsións deste real decreto complétanse con dúas disposicións adicionais, unha disposición derogatoria, seis disposicións derradeiras e un anexo.

Dado que o real decreto modifica o réxime xurídico das entidades de pagamento de carácter híbrido e das entidades de diñeiro electrónico de carácter híbrido, ao introducir a previsión de que os administradores que vaian ter participación directa na xestión dos servizos de pagamento teñan que se inscribir obrigatoriamente no Rexistro de Altos Cargos do Banco de España, cómpre establecer un prazo para que estes se inscriban. Esta previsión recóllese na disposición adicional primeira.

A disposición adicional segunda desenvolve o previsto no artigo 69 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, sobre os servizos de atención ao cliente dos provedores de servizos de pagamento, e habilita a persoa titular do Ministerio de Economía e Empresa para establecer os requisitos que debe cumprir o servizo de atención ao cliente, o defensor do cliente, se é o caso, e o procedemento a que se debe someter a tramitación das queixas e reclamacións, o procedemento de verificación administrativa dos regulamentos de funcionamento e o contido mínimo que deben ter as súas memorias anuais.

A disposición derogatoria única derroga o Real decreto 712/2010, do 28 de maio.

A disposición derradeira primeira recolle o título competencial e sinala que este real decreto se dita ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución, que lle atribúen ao Estado as competencias exclusivas sobre lexislación mercantil, bases da ordenación de crédito, banca e seguro e bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, respectivamente.

A disposición derradeira segunda contén unha profunda modificación do Real decreto 778/2012, do 4 de maio, de réxime xurídico das entidades de diñeiro electrónico, polo que se desenvolve a Lei 21/2011, do 26 de xullo, de diñeiro electrónico. Dadas as modificacións introducidas polo Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, na Lei 21/2011, do 26 de xullo, procede agora adaptar o seu regulamento tanto a estes cambios, por unha banda, como ás novidades que introduce este real decreto. Esta adaptación é imprescindible dada a necesaria harmonización que debe existir entre ambas as regulacións.

A disposición derradeira terceira recolle unha modificación do Real decreto 84/2015, do 13 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 10/2014, do 26 de xuño, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito. Esta modificación ten por obxecto recoller as obrigas de información en materia de conduta para as entidades de crédito, de maneira idéntica á que o artigo 30 deste real decreto e a disposición derradeira segunda, relativa ao artigo 28 do Real decreto 778/2012, do 4 de maio, recollen para entidades de pagamento e entidades de diñeiro electrónico, respectivamente.

As disposicións derradeiras cuarta a sexta conteñen, respectivamente, a declaración de incorporación de dereito da Unión Europea, as habilitacións á persoa titular do Ministerio de Economía e Empresa e ao Banco de España para o desenvolvemento de diversas disposicións e a data de entrada en vigor do real decreto.

Por último, o anexo recolle os tres métodos que as entidades poderán usar para o cálculo do seu volume mínimo de fondos propios, seguindo o establecido na Directiva.

III

Esta norma adecúase aos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia, aos cales se debe suxeitar o exercicio da potestade regulamentaria, de conformidade co disposto no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

Este real decreto vén adaptarse á normativa da Unión Europea, así como ao Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro; defende, por tanto, o interese xeral e aplica os principios de necesidade e eficacia. Ademais, dado que a súa aprobación é de obrigado cumprimento, e que o real decreto é o instrumento máis adecuado para iso de acordo cos mandatos establecidos no citado real decreto lei, cumpre os principios de proporcionalidade e seguridade xurídica.

No procedemento de elaboración do presente real decreto, este someteuse á consulta pública, prevista tanto no artigo 26.2 da Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno, como no artigo 133.1 da Lei 39/2015, do 1 de outubro. Así mesmo, o proxecto someteuse ao trámite de audiencia pública previsto no artigo 26.6 da Lei 50/1997, do 27 de novembro, e no artigo 133.2 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, posibilitando así a participación activa dos potenciais destinatarios. Da mesma maneira obtívose, entre outros, o informe da Axencia Española de Protección de Datos. Ademais, a propia regulación contida no real decreto establece medidas de transparencia nos procedementos de autorización, ao recoller o carácter público do rexistro das entidades de pagamento e de diñeiro electrónico, a súa accesibilidade por medios telemáticos e a publicación dunha guía informativa sobre a forma de presentación das solicitudes de autorización e rexistro. Polo anterior, considérase cumprido o principio de transparencia.

Finalmente, está acreditado o principio de eficiencia, porque a iniciativa normativa non impón cargas administrativas innecesarias ou accesorias e o seu desenvolvemento se produciu coa maior celeridade posible, o que adicionalmente redunda no cumprimento dos principios de eficacia e proporcionalidade.

Este real decreto dítase en virtude das habilitacións para o desenvolvemento normativo que establece o Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Economía e Empresa, coa aprobación previa do ministro de Política Territorial e Función Pública, de acordo co Consello de Estado e logo da deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 20 de decembro de 2019,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Autorización e modificación das entidades de pagamento**Artigo 1.** *Réxime de autorización das entidades de pagamento.*

1. Toda persoa que se propoña prestar servizos de pagamento deberá obter autorización como entidade de pagamento con anterioridade á prestación deses servizos, excepto as recollidas nos artigos 5.1, alíneas a), b) e d); 5.2, 14 e 15 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, de servizos de pagamento e outras medidas urxentes en materia financeira, nos termos que establecen os puntos seguintes e de conformidade co previsto no artigo 11.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Corresponderá ao Banco de España, logo do informe do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias nos aspectos da súa competencia, autorizar a creación das entidades de pagamento, así como o establecemento en España de sucursais de entidades análogas a entidades de pagamento autorizadas ou domiciliadas nun Estado non membro da Unión Europea, cando a información e as probas que se xunten á solicitude cumpran todos os requisitos establecidos. Na autorización especificaranse as actividades que poderá realizar a

entidade de pagamento, de acordo co programa de actividades presentado pola entidade. Só se concederá autorización ás persoas xurídicas establecidas nun Estado membro.

2. A solicitude de autorización deberá ser resolta dentro dos tres meses seguintes á súa recepción no Banco de España ou ao momento en que se complete a documentación exigible. A solicitude de autorización entenderase rexeitada por silencio administrativo se, transcorrido ese prazo máximo, non se notificou resolución expresa, sen prexuízo do deber de ditala e notificala. A denegación da autorización deberá ser motivada conforme o establecido neste real decreto e no artigo 12 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

3. O Banco de España comunicará á Secretaría Xeral do Tesouro e Financiamento Internacional do Ministerio de Economía e Empresa, ao final de cada trimestre, a seguinte información:

a) Identidade do solicitante, incluída a denominación social proposta para a entidade de pagamento, o domicilio social e o enderezo da administración central.

b) Data da solicitude de autorización para a creación dunha entidade de pagamento e, se é o caso, da solicitude de renuncia ou revogación dela, da solicitude de ampliación de actividades, así como da solicitude de modificacións estruturais en que interveña unha entidade de pagamento e, no seu momento, data da resolución ditada no procedemento, así como o seu carácter estimatorio ou desestimatorio.

c) O programa de actividades que a entidade pretende levar a cabo, con indicación do servizo ou servizos de pagamento que solicita prestar, así como dos servizos auxiliares ou estreitamente relacionados con estes.

d) O grao de innovación financeira de base tecnolóxica que, a xuízo do Banco de España, comporta o modelo de negocio proposto respecto das prácticas do mercado, así como unha descrición del, no caso de que o grao de innovación se poida considerar alto, a xuízo do Banco de España. Para efectos deste real decreto, entenderase por innovación financeira de base tecnolóxica toda aquela que poida dar lugar a novos modelos de negocio, aplicacións, procesos ou produtos con incidencia sobre os mercados financeiros, a prestación de servizos financeiros e complementarios ou o desempeño das funcións públicas no ámbito financeiro.

e) Calquera variación na información remitida á Secretaría Xeral do Tesouro e Financiamento Internacional do Ministerio de Economía e Empresa con motivo da comunicación do inicio do expediente.

Esta información comunicarase tamén, no que proceda, nos casos de solicitudes de rexistro como entidades prestadoras do servizo de información sobre contas ás cales se refire o artigo 3, así como nos casos das entidades a que se refire o artigo 4, ben que neste último suposto, con periodicidade anual. Nestes casos, indicarase ademais a data en que a entidade quedou inscrita no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento ou os motivos da denegación da inscrición.

4. No caso de que o control da entidade de pagamento, nos termos previstos no artigo 42 do Código de comercio, vaia exercelo unha entidade de pagamento, unha entidade de diñeiro electrónico, unha entidade de crédito, unha empresa de servizos de investimento ou unha empresa de seguros ou reaseguros autorizada noutro Estado membro da Unión Europea, a entidade dominante dunha desas entidades, ou as mesmas persoas físicas ou xurídicas que pola súa vez controlen unha destas entidades, o Banco de España, antes de resolver o procedemento de autorización a que se refire o número 1, deberá consultar as autoridades responsables da supervisión das citadas entidades.

5. A revogación da autorización estará suxeita ao mesmo procedemento previsto para a autorización, con respecto ao establecido no artigo 18 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, ben que non será preceptiva a emisión de informe por parte do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias.

Artigo 2. *Solicitudes de autorización.*

1. A solicitude de autorización para a creación dunha entidade de pagamento dirixirase ao Banco de España, xunto cos seguintes documentos xustificativos dos correlativos requisitos que necesariamente debe cumprir a entidade de pagamento:

a) Un programa de actividades no cal se indique, en particular, o tipo de servizo de pagamento que se pretende prestar, así como os servizos auxiliares ou estreitamente relacionados con aqueles que se pretendan levar a cabo.

b) Un plan de negocios referido ás actividades citadas na alínea anterior, con inclusión dun cálculo das previsións orzamentarias para os tres primeiros exercicios de actividade da entidade de pagamento, que acredite que poderá empregar sistemas, recursos e procedementos adecuados e proporcionados para operar correctamente.

c) A documentación que acredite que a entidade de pagamento dispón ou disporá no momento da autorización do capital inicial mencionado no artigo 19.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

d) Unha descrición das medidas adoptadas pola entidade de pagamento para protexer os fondos do usuario dos servizos de pagamento, consonte o previsto no artigo 21 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no artigo 16.

e) Unha descrición dos métodos de goberno corporativo e dos mecanismos de control interno da entidade de pagamento, incluídos os procedementos administrativos, de xestión do risco e contables, que demostre que eses métodos de goberno corporativo, mecanismos de control e procedementos son proporcionados, apropiados, sólidos e adecuados.

f) Unha descrición do procedemento establecido para a supervisión, tramitación e seguimento dos incidentes de seguridade e das reclamacións dos usuarios ao respecto, incluído un mecanismo de notificación de incidentes que atenda as obrigas de notificación da entidade de pagamento establecidas no artigo 67 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

g) Unha descrición do procedemento establecido para rexistrar, controlar, rastrexar e restrinxir o acceso aos datos de pagamento sensibles.

h) Unha descrición dos mecanismos que garantan a continuidade da actividade, en particular, unha delimitación clara das funcións operativas importantes, plans efectivos para continxencias e un procedemento para pór a proba e revisar periodicamente a adecuación e eficiencia deses plans.

i) Unha descrición dos principios e das definicións aplicados para a recompilación dos datos estatísticos sobre os resultados, as operacións e a fraude.

j) Un documento relativo á política de seguridade, que inclúa unha avaliación pormenorizada de riscos en relación cos seus servizos de pagamento e unha descrición das medidas de control da seguridade e mitigación dos riscos adoptadas para protexer adecuadamente os usuarios dos servizos de pagamento deses riscos, incluída a fraude e o uso ilegal de datos sensibles e de carácter persoal.

Estas medidas de control da seguridade e mitigación dos riscos deberán indicar de que xeito garanten un elevado nivel de seguridade técnica e protección de datos, incluso no que respecta aos programas e aos sistemas informáticos utilizados pola entidade de pagamento ou polas empresas ás cales externalice a totalidade ou parte das súas operacións. Estas medidas comprenderán, así mesmo, as medidas de seguridade establecidas no capítulo V «Riscos operativos e de seguridade» do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Así mesmo, estas medidas deberán garantir que as entidades de pagamento cumpren coas obrigas que ao respecto establece a normativa de protección de datos, entre elas a de realizar avaliacións de impacto e nomear un delegado de protección de datos, a que se refiren, respectivamente, os artigos 35 e 37 do Regulamento (UE) 2016/679 do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de abril de 2016, relativo á protección das persoas físicas no que respecta ao tratamento de datos persoais e á libre circulación destes datos e polo que se derroga a Directiva 95/46/CE.

k) No caso das entidades de pagamento suxeitas ás obrigas en relación co branqueo de capitais e co financiamento do terrorismo, unha descrición dos mecanismos, procedementos e órganos de control interno que prevexa establecer o solicitante co fin de previr e impedir a realización de operacións de branqueo de capitais ou financiamento do terrorismo.

l) Unha descrición da organización estrutural da entidade de pagamento, incluída, cando proceda, unha descrición da utilización que se pretenda facer de axentes e sucursais e dos controis dentro e fóra dos locais destes que a entidade de pagamento se compromete a realizar como mínimo unha vez ao ano, e unha descrición das disposicións en materia de externalización de funcións, así como da súa participación nun sistema de pagamento nacional ou internacional.

m) A identidade das persoas que posúan participacións significativas na entidade de pagamento, conforme o establecido no artigo 17 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, con indicación da contía da súa participación efectiva e probas da súa idoneidade, atendendo a necesidade de garantir a xestión sa e prudente da entidade de pagamento.

Salvo as entidades de crédito suxeitas á supervisión do Banco de España, os accionistas ou socios que teñan a consideración de persoas xurídicas deberán achegar, así mesmo, as contas anuais e o informe de xestión dos tres últimos anos, cos informes de auditoría, se os houber.

Para os efectos da definición de participación significativa, entenderase por influencia notable a posibilidade de nomear ou destituír algún membro do máximo órgano de goberno da entidade de pagamento.

n) A identidade dos administradores da entidade de pagamento e dos directores xerais responsables da xestión dos servizos de pagamento, así como os documentos acreditativos da súa honorabilidade e de que teñen a experiencia e posúen os coñecementos necesarios para a prestación de servizos de pagamento.

Para estes efectos, a valoración destes requisitos axustarase aos criterios e procedementos de control da honorabilidade e coñecementos e experiencia establecidos nos artigos 29, 30 e 31, números 1 e 2, do Real decreto 84/2015, do 13 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 10/2014, do 26 de xuño, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

ñ) Se for o caso, a identidade dos auditores responsables da auditoría de contas da entidade de pagamento.

o) O proxecto de estatutos sociais, xunto cunha certificación rexistral negativa da denominación social proposta; en caso de que a autorización sexa solicitada por unha sociedade xa existente, abondará a certificación vixente da súa inscrición rexistral. En todo caso, deberá revestir calquera forma societaria mercantil. As accións, participacións ou títulos de achega en que estea dividido o capital social deberán ser nominativos.

p) O domicilio social e o enderezo da administración central da entidade de pagamento. Estes, así como a súa efectiva administración e o exercicio de parte das súas actividades de prestación de servizos de pagamento, deberán ter lugar en territorio español.

q) Unha descrición dos servizos, instrumentos ou outros medios de que dispoña, de conformidade co establecido no artigo 69 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, para atender e resolver as queixas e reclamacións dos seus clientes, incluído o Regulamento para a defensa do cliente, elaborado segundo o disposto na Orde ECO/734/2004, do 11 de marzo, sobre os departamentos e servizos de atención ao cliente e o defensor do cliente das entidades financeiras.

r) A documentación que acredite o seguro de responsabilidade civil profesional, aval bancario ou outra garantía equivalente, que se comprometa a contratar, cando sexa necesario conforme o previsto nos números 2 e 3 deste artigo.

Para efectos da acreditación do disposto nas alíneas d), e), f) e l), deberase facilitar unha descrición dos seus procedementos de auditoría e das disposicións organizativas que establecese co fin de adoptar todas as medidas razoables para protexer os intereses

dos seus usuarios e garantir a continuidade e fiabilidade da prestación de servizos de pagamento.

2. De conformidade co previsto no artigo 16.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, as entidades de pagamento que presten o servizo de iniciación de pagamentos sen prestar ningún dos servizos recollidos nas alíneas a) á f) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, estarán obrigadas, como condición para a súa autorización, a ter un seguro de responsabilidade civil profesional, aval bancario ou algunha outra garantía equivalente, a xuízo do Banco de España, de que poden facer fronte ás responsabilidades previstas nos artigos 45, 61 e 63 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro. Esta garantía debe cubrir todos os territorios nos cales ofrezan servizos.

3. De conformidade co previsto no artigo 16.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, as persoas físicas ou xurídicas que presten o servizo de información sobre contas sen prestar ningún dos servizos recollidos nas alíneas a) á f) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, quedarán obrigadas, como condición para o seu rexistro, a ter un seguro de responsabilidade civil profesional, aval bancario ou algunha outra garantía equivalente, a xuízo do Banco de España, de que poden facer fronte ás responsabilidades que lles incumben respecto do provedor de servizos de pagamento xestor de conta ou do usuario de servizos de pagamento, derivadas do acceso non autorizado ou fraudulento á información da conta de pagamento ou da utilización non autorizada ou fraudulenta desa información. Esta garantía debe cubrir todos os territorios en que ofrezan servizos.

4. A entidade de crédito ou aseguradora que preste a garantía a que se refiren os dous números anteriores deberá estar autorizada para prestar servizos en España. Esta entidade de crédito ou aseguradora e a entidade de pagamento garantida ou asegurada non poderán pertencer ao mesmo grupo, no sentido previsto no artigo 42 do Código de comercio.

5. O Banco de España incluírá na súa páxina web unha guía para solicitantes, que informará de maneira detallada sobre os trámites, requisitos legalmente establecidos e criterios aplicados nos procedementos de autorización e rexistro, axustada ao que se establece no artigo 14 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas. A guía estará dispoñible en español e en inglés e incluírá, así mesmo, respostas ás dúbidas que con máis frecuencia formulen os solicitantes.

6. A entidade de pagamento deberá informar o Banco de España sen demora de calquera cambio substancial que afecte a exactitude da información e os documentos facilitados en virtude deste precepto, como condición para o mantemento da autorización. En todo caso, o Banco de España poderalle exixir ao solicitante cantos datos ou informes se consideren oportunos para verificar o cumprimento dos requisitos necesarios para o mantemento da autorización como entidade de pagamento.

7. Cando unha entidade de pagamento vaia realizar os servizos sinalados nas alíneas a) á g) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e realice simultaneamente outras actividades económicas distintas dos servizos de pagamento, e esas actividades prexudiquen ou poidan prexudicar a solidez financeira da entidade de pagamento ou poidan crear graves dificultades para o exercicio da súa supervisión, o Banco de España poderalle exixir que constituía unha entidade separada para prestar os servizos de pagamento.

Artigo 3. *Entidades prestadoras do servizo de información sobre contas.*

1. As entidades prestadoras do servizo de información sobre contas deberán rexistrarse no Banco de España con anterioridade ao inicio da súa actividade conforme o previsto no artigo 5, para o cal deberán presentar solicitude de rexistro dirixida ao Banco de España, xunto cos documentos xustificativos dos correlativos requisitos establecidos nas alíneas a), b), e), h), j), l), n), o), p), q) e r) do artigo 2.1.

O Banco de España poderá denegar a inscrición dunha entidade prestadora do servizo de información sobre contas cando non cumpra as condicións anteriores.

A entidade deberá informar o Banco de España sen demora de calquera cambio substancial que afecte a exactitude da información e os documentos facilitados en virtude deste precepto.

2. As entidades prestadoras do servizo de información sobre contas serán tratadas como entidades de pagamento, ben que non lles será de aplicación o previsto neste real decreto, salvo os números 2 ao 5 do artigo 1, os artigos 6, 8, 27 e 30 e os capítulos II, III e V.

3. Ademais dos servizos de información sobre contas a que se refire o artigo 1.2.h) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, as entidades prestadoras do servizo de información sobre contas estarán habilitadas para levar a cabo as seguintes actividades:

a) A prestación de servizos operativos ou servizos auxiliares estreitamente relacionados coa prestación do servizo de información sobre contas.

b) As actividades empresariais distintas da prestación de servizos de pagamento, consonte a lexislación vixente.

Artigo 4. *Réxime de rexistro e condicións das entidades exentas de autorización.*

1. As persoas físicas ou xurídicas a que se refire o artigo 14 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, que así o soliciten, quedarán suxeitas ao réxime de inscrición separada no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento, logo do cumprimento do establecido nos números 1 e 2 do dito artigo, da achega da documentación sinalada nas alíneas a), b), f), g), i), j), k), p) e q) do artigo 2.1 e do certificado de antecedentes penais das persoas físicas responsables da xestión ou da prestación da actividade.

Unha vez transcorridos vinte días desde a presentación da documentación prevista no parágrafo anterior, entenderase producido o rexistro.

En consecuencia, as persoas físicas ou xurídicas que así o soliciten quedarán exentas do réxime de autorización previsto no artigo 1, así como do resto de disposicións deste real decreto, salvo os artigos 5, 8, 12 ao 15 e 27, no que lles corresponda. A guía a que fai referencia o artigo 2.6 informará tamén sobre as solicitudes de rexistro deste tipo de entidades.

2. Toda persoa física ou xurídica acollida a este réxime de rexistro:

a) Estará obrigada a fixar a súa administración central ou lugar de residencia en España.

b) Non poderá exercer os dereitos á libre prestación de servizos e á liberdade de establecemento no resto da Unión Europea.

c) Comunicará ao Banco de España todo cambio da súa situación que atinxa as condicións especificadas neste artigo.

d) Remitirá ao Banco de España, na forma que este determine, o valor total das operacións de pagamento executadas ao longo do ano natural precedente ás cales se refire o artigo 14.1.a) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

3. O Banco de España poderá denegar a inscrición das persoas físicas ou xurídicas no réxime de rexistro, cando non se cumpran as condicións establecidas no artigo 14 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Cando non se cumpran xa as condicións establecidas nos artigos 14.1.a) e 14.2.a) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, a entidade deberá presentar a solicitude de autorización dentro dos 30 días naturais seguintes a aquel en que se produza o incumprimento, de conformidade co disposto no artigo 11 do citado real decreto lei e no artigo 1, para poder continuar a actividade.

O Banco de España poderá exixir o cumprimento dos requisitos de garantía previstos no artigo 16 cando, ao seu xuízo, sexa necesario para garantir a protección do usuario de servizos de pagamento e a confianza nos sistemas de pagamento.

En todo caso, o Banco de España poderá exixir cantos datos ou informes se consideren oportunos para verificar o cumprimento dos requisitos necesarios para seguir manténdose inscritas no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento.

Artigo 5. *Rexistros do Banco de España.*

1. Conforme o disposto no artigo 1, unha vez obtida a autorización e logo de inscribirse, se é o caso, no Rexistro Mercantil, as entidades de pagamento deberán, antes de iniciar as súas actividades, quedar inscritas no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento do Banco de España.

O rexistro estará á disposición pública para a súa consulta, será accesible en liña e actualizarase sen demora.

Así mesmo, deberán inscribirse obrigatoriamente no Rexistro de Altos Cargos do Banco de España os administradores das entidades de pagamento, así como os seus directores xerais responsables da xestión dos servizos de pagamento, con carácter previo ao exercicio das súas funcións.

2. No Rexistro Especial de Entidades de Pagamento figurarán inscritas:

a) As entidades de pagamento españolas autorizadas conforme o réxime xeral previsto no artigo 1, así como as súas sucursais noutros Estados membros e os seus axentes en España e noutros Estados membros. Así mesmo, deberán figurar no rexistro os Estados membros nos cales estas entidades de pagamento actúen en réxime de libre prestación de servizos.

b) As entidades prestadoras do servizo de información sobre contas ás cales se refire o artigo 3, así como as súas sucursais noutros Estados membros e os seus axentes en España e noutros Estados membros. Así mesmo, deberán figurar no rexistro os Estados membros nos cales estas entidades actúen en réxime de libre prestación de servizos.

c) As persoas físicas ou xurídicas que disfruten dunha exención consonte o disposto no artigo 4, así como os seus axentes en España.

3. Adicionalmente, no rexistro faranse constar:

a) Os servizos de pagamento que poida prestar a persoa física ou xurídica rexistrada.

b) Os servizos para os cales estean habilitadas as súas sucursais noutros Estados membros e os seus axentes en España e noutros Estados membros, se é o caso.

c) O procedemento empregado para a salvagarda dos fondos recibidos dos usuarios de servizos de pagamento ou recibidos a través doutro provedor de servizos de pagamento para a execución das operacións de pagamento, de conformidade co previsto no artigo 16.1.

4. Consignarase no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento toda revogación dunha autorización concedida en virtude do artigo 2 ou cancelación de rexistro concedido en virtude dos artigos 3 e 4. A revogación ou cancelación será notificada á Autoridade Bancaria Europea, incluídos os motivos que ocasionaron a decisión.

5. Así mesmo, incluírase un enlace ao Rexistro da Autoridade Bancaria Europea para consultar as sucursais ou os axentes en España de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.

Tamén se incluírá no rexistro unha descrición das actividades notificadas consonte os números 1 e 2 do artigo 6 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

6. O Banco de España remitirá á Autoridade Bancaria Europea a información que conste no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento, de conformidade co Regulamento de execución (UE) 2019/410 da Comisión, do 29 de novembro de 2018, polo que se establecen normas técnicas de execución relativas aos pormenores e á estrutura da información que deban notificar, no ámbito dos servizos de pagamento, as autoridades competentes á Autoridade Bancaria Europea, de conformidade coa Directiva (UE) 2015/2366 do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2015, sobre servizos de pagamento no mercado interior e pola que se modifican as directivas

2002/65/CE, 2009/110/CE e 2013/36/UE e o Regulamento (UE) nº 1093/2010, e se derroga a Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro, e co Regulamento delegado (UE) 2019/411 da Comisión, do 29 de novembro de 2018, polo que se completa a Directiva (UE) 2015/2366 do Parlamento Europeo e do Consello no que respecta ás normas técnicas de regulación polas que se establecen requisitos técnicos sobre o desenvolvemento, a xestión e o mantemento do rexistro electrónico central no ámbito dos servizos de pagamento e sobre o acceso á información que ese rexistro conteña.

7. Para a inscrición no Rexistro de Altos Cargos, a entidade deberá comunicar ao Banco de España o nomeamento dos seus altos cargos, nun prazo de quince días hábiles desde o nomeamento, e presentar toda a documentación necesaria para que o Banco de España poida verificar que os altos cargos reúnen os requisitos de honorabilidade, coñecementos e experiencia exixibles legalmente, no prazo dos tres meses seguintes á súa recepción ou ao momento en que se complete esta. Na falta de resolución no prazo sinalado, entenderase que a valoración é positiva.

O Banco de España avaliará a idoneidade dos altos cargos inscritos nese rexistro cando, en presenza de indicios fundados, resulte necesario valorar se a idoneidade se mantén.

Artigo 6. *Modificación dos estatutos sociais e ampliación de actividades.*

1. Corresponderá ao Banco de España a autorización da modificación dos estatutos sociais das entidades de pagamento, logo de informe, salvo nos supostos de redución de capital social, do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias, nos aspectos da súa competencia. A autorización estará suxeita ao procedemento de autorización e rexistro establecido no artigo 1. A solicitude de autorización deberase resolver dentro dos tres meses seguintes á súa recepción no Banco de España ou ao momento en que se complete a documentación exixible; transcorridos estes, poderase entender aceptada.

Á solicitude de modificación deberase xuntar unha certificación do acto en que se acordou, un informe xustificativo da proposta elaborado polo órgano de administración, así como un proxecto de novos estatutos onde se identifiquen as modificacións introducidas.

2. Non requirirán autorización previa, aínda que deberán ser comunicadas ao Banco de España nun prazo non superior aos quince días seguintes ao da adopción do acordo correspondente, as modificacións dos estatutos sociais que teñan por obxecto:

- a) Cambiar o domicilio social dentro do territorio nacional.
- b) Aumentar o capital social.
- c) Incorporar textualmente aos estatutos preceptos legais ou regulamentarios de carácter imperativo ou prohibitivo, ou cumprir resolucións xudiciais ou administrativas que impongan modificacións estatutarias.
- d) Aqueloutras modificacións respecto das cales o Banco de España, en contestación á consulta previa formulada para o efecto pola entidade de pagamento afectada, considerase innecesario, pola súa escasa relevancia, o trámite da autorización.

3. Se, recibida a comunicación a que se refire o número 2 anterior, as modificacións exceden o previsto neste punto, o Banco de España advertirállelo aos interesados no prazo de trinta días para que as revisen ou, se é o caso, se axusten ao procedemento de autorización do número 1.

4. Corresponderá ao Banco de España, logo de informe do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias, a autorización para a ampliación dos servizos de pagamento para os cales está autorizada. A autorización estará suxeita ao procedemento de autorización e rexistro establecido no artigo 1. A solicitude de autorización deberase resolver dentro dos tres meses seguintes á súa recepción no Banco de España ou ao momento en que se complete a documentación exixible; transcorridos estes, poderase entender aceptada.

5. Unha vez obtida a autorización e tras inscribirse a operación, cando proceda, no Rexistro Mercantil, inscribíranse no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento do Banco de España os aspectos da modificación estatutaria ou ampliación de actividades que procedan.

Artigo 7. *Modificacións estruturais en que interveña unha entidade de pagamento.*

1. Corresponderá ao Banco de España, logo de informe do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias nos aspectos da súa competencia, a autorización das operacións de fusión, escisión ou cesión global ou parcial de activos e pasivos, ou para a adopción de calquera acordo que teña efectos económicos ou xurídicos análogos aos anteriores, nas cales interveña unha entidade de pagamento, de acordo co procedemento establecido no artigo 1. A solicitude de autorización deberase resolver dentro dos tres meses seguintes á súa recepción no Banco de España ou ao momento en que se complete a documentación exixible; transcorridos estes, poderase entender aceptada.

2. Para os efectos previstos no número anterior, entenderase por cesión parcial de activos e pasivos a transmisión en bloque dunha ou varias partes do patrimonio da entidade, cada unha das cales forme unha unidade económica, a unha ou varias sociedades de nova creación ou xa existentes, cando a operación non teña a cualificación de escisión ou cesión global de activo e pasivo de conformidade coa Lei 3/2009, do 3 de abril, sobre modificacións estruturais das sociedades mercantís.

3. A entidade resultante da fusión poderá realizar as actividades para as cales estean autorizadas as entidades fusionadas.

Artigo 8. *Uso da denominación reservada.*

1. A denominación de entidade de pagamento, así como as siglas EP, quedan reservadas ás entidades definidas no artigo 3.15) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, que poden incluílas na súa denominación social.

2. As entidades de pagamento deberán incluír unha referencia á súa natureza xurídica de entidade de pagamento na totalidade de documentos que subscriban ou emitan no exercicio da súa actividade de prestación de servizos de pagamento. En particular, deberá figurar nos contratos marco que formalicen cos usuarios de servizos de pagamento ou nos que subscriban na realización de operacións de pagamento único, así como na publicidade referida á prestación de tales servizos.

3. A mención a redes ou organizacións internacionais na actuación das entidades de pagamento non poderá inducir a confusión ao público sobre a identidade ou responsabilidade do titular con que se contratan os servizos de pagamento.

Cando na mesma localización, física ou en liña, onde as entidades de pagamento presten os seus servizos de pagamento se desenvolvan outras actividades económicas distintas da prestación de servizos de pagamento, esta deberá contar coas medidas organizativas e de transparencia necesarias para protexer a clientela e, en especial, asegurar que identifica claramente o prestador dos servizos de pagamento.

4. O Banco de España poderá ditar as disposicións de desenvolvemento precisas para exixir a adopción das medidas de transparencia necesarias para cumprir co previsto no número anterior.

5. A denominación de entidade prestadora de servizos de información sobre contas, así como as siglas EPSIC, quedan reservadas ás entidades definidas no artigo 3.30) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, que poderán incluílas na súa denominación social.

CAPÍTULO II

Actividade transfronteiriza das entidades de pagamento

Artigo 9. *Actuación en España de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.*

1. O exercicio da liberdade de establecemento en España, directamente mediante a apertura de sucursais ou a través de axentes, de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea quedará condicionado a que o Banco de España reciba unha comunicación da autoridade supervisora da entidade de pagamento, nos termos previstos no artigo 22.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no Regulamento delegado (UE) 2017/2055 da Comisión, do 23 de xuño de 2017, polo que se completa a Directiva (UE) 2015/2366 do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás normas técnicas de regulación para a cooperación e o intercambio de información entre as autoridades competentes, en relación co exercicio do dereito de establecemento e a liberdade de prestación de servizos das entidades de pagamento.

2. Unha vez recibida a comunicación a que se refire o número anterior, o Banco de España dará traslado da comunicación ao Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias.

Logo da avaliación da información obtida da entidade de pagamento, o Banco de España, no prazo dun mes a partir da recepción da información remitida pola autoridade competente do Estado membro de orixe, comunicará á dita autoridade a información oportuna sobre o proxecto da entidade de pagamento de prestar servizos de pagamento, ao abeiro do exercicio da liberdade de establecemento. En particular, o Banco de España, logo de informe do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias, de conformidade co artigo 22.2 do Real decreto lei 19/2018, informará as autoridades competentes do Estado membro de orixe da entidade de pagamento de todo motivo razoable de inquietude que suscite o proxecto, en particular, cando teña motivos razoables para sospeitar que se están perpetrando ou xa se perpetraron ou intentaron actividades de branqueo de capitais ou de financiamento do terrorismo, ou que a contratación dos axentes ou o establecemento da sucursal poderían aumentar o risco de branqueo de capitais ou financiamento do terrorismo.

Se, tras as comunicacións entre ambas as autoridades, a autoridade competente do Estado membro de orixe considera favorablemente a solicitude, inscribírase a sucursal no correspondente rexistro especial do Banco de España, momento a partir do cal a entidade poderá iniciar as súas actividades en España.

3. Transcorrido un ano desde que se notificase á entidade de pagamento a recepción da comunicación efectuada pola súa autoridade supervisora sen que a sucursal iniciase as súas actividades, o Banco de España anotará, se procede, a baixa no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento e notificarallo á autoridade supervisora da entidade de pagamento para que adopte as medidas que, se é o caso, considere oportunas.

4. O previsto neste artigo aplicarase igualmente aos supostos en que unha entidade de pagamento autorizada noutro Estado membro da Unión Europea pretenda prestar servizos de pagamento en España mediante a libre prestación de servizos, directamente ou a través de axentes, sen prexuízo da normativa específica recollida no Regulamento delegado (UE) 2017/2055 da Comisión, do 23 de xuño de 2017.

Os axentes de entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea deberán respectar, no exercicio da súa actividade en España, iguais normas que as que veñen obrigados a observar os axentes de entidades de pagamento españolas, de conformidade co previsto no artigo 14.

5. Toda modificación da información comunicada de conformidade con este artigo se fará aplicando o procedemento previsto nel.

6. O Banco de España manterá unha relación actualizada dos puntos centrais de contacto en España comunicados polas entidades de pagamento autorizadas noutro Estado membro que exerzan actividades en España por medio de axentes, de

conformidade co réxime previsto no artigo 23.8 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Artigo 10. *Solicitud de exercicio do dereito de establecemento e libre prestación de servizos nun Estado non membro da Unión Europea por parte de entidades de pagamento españolas.*

1. A autorización como entidade de pagamento será válida en todos os Estados membros e permitirá prestar servizos de pagamento que estean cubertos pola autorización en toda a Unión Europea, en virtude da libre prestación de servizos ou da liberdade de establecemento.

As entidades de pagamento españolas que pretendan, directamente ou mediante axentes, exercer o dereito de liberdade de establecemento nun Estado non membro da Unión Europea deberán solicitar previamente autorización ao Banco de España, xunto coa información do Estado en cuxo territorio pretenden establecer a sucursal ou prestar servizos en réxime de libre prestación e o domicilio previsto para esta, un programa das actividades que desexen levar a cabo, a estrutura de organización da sucursal e o nome e historial dos directivos propostos para ela.

2. O Banco de España emitirá resolución motivada, no prazo máximo de dous meses a partir da recepción de toda a documentación. Cando a solicitude non sexa resolta no prazo anteriormente previsto, poderase entender aceptada.

3. O Banco de España poderá denegar a solicitude cando, á vista desta e da información adicional a que se refire o número 1, considere que as estruturas administrativas ou a situación financeira da entidade de pagamento non resultan adecuadas, ou cando no programa de actividades se prevexa a prestación de servizos de pagamento non autorizados á entidade. Tamén poderá denegala cando considere que a actividade da sucursal non vai quedar suxeita a un efectivo control por parte da autoridade supervisora do país de acollida, ou que existen obstáculos legais ou doutro tipo que impidan ou dificulten o control e a inspección da sucursal por parte do Banco de España.

4. As entidades de pagamento españolas que pretendan, por primeira vez, directamente ou mediante axentes, realizar as súas actividades en réxime de libre prestación de servizos nun Estado non membro da Unión Europea deberán solicitar autorización ao Banco de España e xuntarán coa súa solicitude o programa de actividades para as cales estean autorizadas e que se propoñen levar a cabo, un plan de negocio e unha declaración responsable respecto á extensión das actividades que van realizar no país de destino e aos procedementos e políticas de control interno, administrativos e contables implantados pola entidade.

O Banco de España, no prazo máximo dun mes desde a recepción da solicitude anterior, poderá requirir información adicional.

O Banco de España poderá denegar a autorización para a prestación de servizos de pagamento nun Estado non membro da Unión Europea cando considere que as estruturas administrativas, os procedementos internos ou a situación financeira da entidade de pagamento non resultan adecuadas, ou cando no programa de actividades se prevexa a prestación de servizos de pagamento non autorizados á entidade.

5. Toda modificación das informacións a que se refire este artigo deberá ser comunicada ao Banco de España pola entidade de pagamento, polo menos un mes antes de efectuala. Non se poderá levar a cabo unha modificación relevante no programa de actividades da sucursal se o Banco de España, dentro do referido prazo dun mes, se opón a ela mediante resolución motivada, que será notificada á entidade. Esta oposición deberase fundar nalgunha das causas citadas neste artigo.

Artigo 11. *Creación ou adquisición de participacións en entidades análogas ás entidades de pagamento dun Estado non membro da Unión Europea.*

1. As entidades de pagamento españolas deberán solicitar autorización previa do Banco de España sempre que o importe do investimento previsto, de conformidade co

disposto na alínea a) do número 2, sexa igual ou superior ao dez por cento dos seus fondos propios nos seguintes supostos:

- a) para a creación dunha entidade análoga a unha entidade de pagamento nun Estado non membro da Unión Europea, e
- b) para a adquisición dunha participación significativa ou a toma de control, ben de maneira directa ou ben a través de entidades controladas pola entidade de pagamento española, nunha entidade análoga a unha entidade de pagamento dun Estado non membro da Unión Europea.

2. No caso da creación, directa ou indirectamente, dunha entidade análoga a unha entidade de pagamento nun Estado non membro da Unión Europea, a entidade de pagamento española que pretenda creala deberá xuntar á solicitude de autorización que se presente no Banco de España, polo menos, a seguinte información:

- a) Importe do investimento e da porcentaxe que representa a participación no capital e nos dereitos de voto da entidade que se vai crear, así como indicación, se é o caso, das entidades a través das cales se efectuará o investimento.
- b) A prevista nas alíneas a), m),n) e o) do artigo 2.1.
- c) Descrición completa da normativa aplicable ás entidades de pagamento no Estado onde se vaia constituír a nova entidade, así como da normativa vixente en materia fiscal e de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo.

3. No caso de que se vaia adquirir unha participación significativa, segundo o previsto no artigo 17.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, dunha entidade análoga a unha entidade de pagamento dun Estado non membro da Unión Europea, ou se pretenda adquirir posteriormente o control dela, deberase presentar a información sinalada no número anterior, ben que a prevista na alínea b) poderá limitarse a aqueles datos que teñan un carácter público. Tamén se indicarán o prazo previsto para a realización do investimento, as contas anuais dos dous últimos exercicios da entidade participada e, se é o caso, os dereitos da entidade para designar representantes nos órganos de administración e dirección daquela.

4. En todo caso, os solicitantes deberán achegar cantos datos, informes ou antecedentes lles requira o Banco de España, para que este se poida pronunciar adecuadamente e, en particular, os que permitan asegurar a efectiva supervisión consolidada do grupo.

5. O Banco de España resolverá sobre a autorización no prazo de dous meses, contados desde a solicitude, ou da recepción de toda a información requirida. Cando a autorización non sexa concedida no prazo anteriormente previsto, poderase entender aceptada.

O Banco de España poderá denegar a solicitude de autorización cando:

- a) Atendendo á situación financeira da entidade de pagamento ou á súa capacidade de xestión, considere que o proxecto pode afectala negativamente.
- b) Vistas a localización e as características do proxecto, non se poida asegurar a efectiva supervisión do grupo.
- c) A actividade da entidade dominada non quede suxeita a un efectivo control por parte dunha autoridade supervisora nacional.

CAPÍTULO III

Réxime dos axentes e externalización de funcións

Artigo 12. *Concepto de axente.*

Para os efectos deste real decreto e de conformidade co establecido no artigo 3.3 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, entenderase por axente dunha entidade de

pagamento unha persoa física ou xurídica que presta servizos de pagamento en nome dunha entidade de pagamento. Non terán esta consideración os mandatarios con poderes para unha operación específica nin as persoas ligadas á entidade de pagamento ou ao seu grupo por unha relación laboral.

O termo axente incluírá toda persoa física ou xurídica que presta servizos de pagamento en nome dunha entidade de pagamento, incluído quen os presta por conta daquel.

Artigo 13. *Obrigas de comunicación ao Banco de España e rexistro dos axentes.*

1. As entidades de pagamento españolas que teñan o propósito de prestar servizos de pagamento a través de axentes deberán comunicar ao Banco de España a seguinte información:

- a) A recollida no artigo 23.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.
- b) A relativa aos procedementos e órganos de control interno e de comunicación que vaian utilizar nas súas relacións cos axentes, tanto para previr e impedir o branqueo de capitais e o financiamento do terrorismo como para asegurar o cumprimento da normativa sectorial aplicable. O Banco de España dará traslado de tales procedementos ao Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias.
- c) A relativa aos procedementos que adoptasen para seleccionar e formar os seus axentes.

2. Cando o Banco de España reciba a información de conformidade co número anterior, e unha vez verificada esta, incluírá o axente de que se trate no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento recollido nos artigos 1.4 e 5.2, de acordo co procedemento previsto no artigo 23.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

3. Cando unha entidade de pagamento española pretenda prestar servizos de pagamento noutro Estado membro da Unión Europea mediante a contratación de axentes, ademais do indicado nos números precedentes, deberá seguir o procedemento establecido no artigo 22.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Adicionalmente, cando unha entidade de pagamento española pretenda utilizar unha rede permanente de axentes nese Estado membro, deberá comunicar ao Banco de España a identidade das persoas que serán responsables da xestión da rede de axentes no Estado membro de acollida, así como un domicilio nel.

Artigo 14. *Responsabilidade das entidades de pagamento respecto dos actos levados a cabo polos seus axentes e condicións para o exercicio da actividade dos axentes.*

1. As entidades de pagamento serán responsables do cumprimento das obrigas establecidas neste real decreto e no resto de normativa aplicable, respecto dos actos realizados polos seus axentes, tanto por si mesmos como por terceiros nos cales estes últimos poidan, de ser o caso, delegar. Deberán establecer e aplicar políticas e procedementos de control adecuados para estes efectos, así como efectuar controis dos actos levados a cabo polos seus axentes, como mínimo, unha vez ao ano.

2. As entidades de pagamento e os seus axentes estarán sometidos ás seguintes condicións no exercicio da súa actividade e en interese da transparencia fronte aos usuarios:

a) Deberase pór á disposición do público na súa páxina web, en caso de tela, unha relación de todos os seus axentes debidamente actualizada e na cal conste o alcance da representación concedida. Esta relación figurará igualmente como anexo na memoria comprendida nas contas anuais.

b) As entidades de pagamento aseguraranse de que os axentes que actúen no seu nome informen diso os usuarios de servizos de pagamento. Para estes efectos, as entidades de pagamento exixirán dos seus axentes que poñan de manifesto o carácter de

tales nos contratos de axencia e en cantas relacións establezan cos usuarios, identificando de forma inequívoca a entidade que representen.

c) Cando unha entidade de pagamento apodere un axente que teña poder vixente outorgado por outra, a nova entidade exixiralle ao axente que poña en coñecemento dos usuarios de servizo de pagamento, incluso dos potenciais, o seu dobre apoderamento de xeito tal que, cando coincidan os servizos, os usuarios poidan tomar unha decisión razoada sobre o provedor que vaian elixir.

Artigo 15. Externalización de funcións.

1. A externalización de funcións operativas importantes para a súa realización por parte de terceiros provedores, formen parte ou non do grupo, non poderá supor un completo baleiramento de contido da actividade xeral da entidade, nin afectará significativamente a calidade do control interno das ditas funcións por parte da entidade, nin menoscabará as facultades de supervisión do Banco de España sobre as funcións que as entidades de pagamento realizan a través de provedores, incluídos, cando existan, os cambios de provedor dos servizos.

O termo externalización incluírá tanto a delegación da realización de funcións operativas por parte dun terceiro como as sucesivas delegacións que este, se é o caso, poida realizar.

Para estes efectos, considerarase que unha función operativa é importante se unha anomalía ou deficiencia na súa execución pode afectar de maneira substancial a capacidade da entidade para cumprir permanentemente as condicións que derivan da súa autorización, ou as súas demais obrigas no marco do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e deste real decreto, ou afectar os resultados financeiros, a solidez ou a continuidade dos seus servizos de pagamento, e a confidencialidade da información que manexa.

2. Cando se externalicen funcións operativas importantes relacionadas cos servizos de pagamento ou se produzan cambios nunha externalización previamente comunicada, incluídos os sistemas informáticos, a entidade de pagamento deberá comunicalo ao Banco de España polo menos cun mes de antelación á adopción da medida ou á efectividade da externalización. Esta comunicación deberase achegar con:

- a) Información detallada sobre as características da externalización, incluídos, en todo caso, os contratos en que esta se materializa, así como unha autoavaliación do potencial impacto de calquera risco en que incorra.
- b) A identidade da empresa con que se pretende contratar.
- c) Calquera outra información oportuna que se considere relevante e lle sexa requirida expresamente polo Banco de España.

No prazo dun mes desde a recepción da comunicación con toda a información necesaria, o Banco de España poderá, motivadamente, establecer limitacións ou oporse á externalización cando aprecie que non se satisfai o establecido neste artigo.

3. As externalizacións de funcións operativas non importantes, ou calquera modificación delas, serán comunicadas ao Banco de España pola entidade de pagamento no prazo dun mes, contado desde o momento en que aquelas teñan efectividade.

4. En todo caso, cando se externalicen funcións operativas importantes, estas:

- a) Non suporán en ningún caso o traslado de responsabilidade por parte da alta dirección.
- b) Non alterarán as relacións e obrigas da entidade de conformidade coa lexislación vixente con respecto aos seus usuarios nin con respecto ao Banco de España.
- c) Non irán en menoscabo das condicións que debe cumprir a entidade de pagamento para recibir e conservar a autorización de conformidade co presente real decreto.
- d) Non darán lugar á supresión ou modificación de ningunha das restantes condicións a que se supeditase a autorización da entidade de pagamento.

e) O acordo entre a entidade de pagamento e o terceiro, ou entre este e provedores distintos da entidade de pagamento, deberase plasmar nun contrato escrito no cal se concretarán os dereitos e as obrigas das partes. Este contrato deberá incluír unha cláusula que prevea o acceso directo e sen restricións da entidade e do Banco de España á información da entidade en poder dos terceiros, así como a posibilidade de verificar, nos propios locais destes, a idoneidade dos sistemas, ferramentas ou aplicacións utilizados na prestación de funcións externalizadas. Adicionalmente, se o terceiro está radicado no estranxeiro, deberase incluír unha cláusula que especifique a xurisdición do país a que estará suxeito o contrato, de forma que a entidade coñeza os potenciais riscos legais en que puiden incorrer en caso de conflito.

CAPÍTULO IV

Requisitos de garantía, requirimentos de fondos propios e limitacións operativas das contas de pagamento

Artigo 16. *Requisitos de garantía.*

1. As entidades de pagamento que presten os servizos sinalados nas alíneas a) á f) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, salvagardarán os fondos recibidos dos usuarios de servizos de pagamento ou recibidos a través doutro provedor de servizos de pagamento para a execución das operacións de pagamento, e suxeitaranse a un dos dous procedementos establecidos no artigo 21.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro. A entidade deberá notificar ao Banco de España o cambio de método de salvagarda, de conformidade co procedemento do artigo 6.

O procedemento adoptado por cada entidade de pagamento deberá figurar no Rexistro Especial de Entidades de Pagamento do Banco de España, así como nos contratos marco que as entidades de pagamento subscriban cos usuarios de servizos de pagamento ou nas condicións de uso dos servizos. O cambio do sistema de salvagarda, aínda que non o cambio de garante, suxeitarase ao réxime previsto no artigo 33.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, sobre a modificación das condicións do contrato marco.

A entidade de pagamento deberá facer público o sistema de salvagarda elixido en termos claros e facilmente accesibles, na súa páxina web, cando dispoña dunha, e en calquera publicidade que realice sobre os servizos de pagamento.

2. En caso de que as entidades de pagamento opten polo procedemento sinalado no artigo 21.1.a) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, os fondos depositados na conta separada poderán ser superiores aos fondos recibidos dos usuarios de servizos de pagamento ou recibidos a través doutro provedor de servizos de pagamento para a execución das operacións de pagamento, unicamente cando esta circunstancia, así como o importe do exceso, se comunicase ao Banco de España polo menos cun mes de antelación e a entidade de pagamento conte, en todo momento, con fondos propios suficientes para seguir cumprindo cos seus requirimentos de capital e fondos propios, unha vez deducido este importe deles. O importe de fondos que se deducirá farase constar na memoria de contas anuais da entidade de pagamento.

Consideraranse activos seguros, líquidos e de baixo risco, para os efectos do previsto no artigo 21.1.a) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro:

a) Os depósitos á vista en entidades de crédito sometidas á supervisión prudencial e domiciliadas en Estados membros da Unión Europea. A denominación destes depósitos deberá facer mención expresa á súa condición de «saldos de clientes de “entidade de pagamento”».

b) Os activos que teñan unha ponderación nula para os efectos do risco de crédito, de conformidade co previsto no artigo 114 do Regulamento (UE) n.º 575/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de xuño de 2013, sobre os requisitos prudenciais das entidades de crédito e as empresas de investimento e polo que se modifica o Regulamento (UE) n.º 648/2012.

3. Cando as entidades opten polo procedemento sinalado no artigo 21.1.b) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, a póliza de seguro ou a garantía comparable dunha entidade aseguradora ou dunha entidade de crédito deberán cumprir en todo caso as seguintes condicións:

a) A garantía será directa e ao primeiro requirimento. Os termos do seguro deberán ter un efecto equivalente.

b) O alcance da garantía ou seguro estará definido con claridade e será xuridicamente válido e eficaz.

c) A garantía ou seguro alcanzará todos os servizos de pagamento enumerados nas alíneas a) á f) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e cubrirá a totalidade dos fondos pertencentes aos usuarios de servizos de pagamento que estean en poder da entidade de pagamento, incluídos os correspondentes a situacións transitorias por operacións de tráfico, no momento en que se dite o auto de declaración de concurso, en caso de producirse. Cubrirá, así mesmo, os fondos en poder dos axentes da entidade de pagamento.

d) Sen prexuízo do establecido nos artigos 10, 12 e 15 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, do contrato de seguro, o acordo de garantía ou seguro non conterá cláusula ningunha cuxo cumprimento escape ao control directo da entidade de pagamento e que lle permita ao provedor da garantía ou seguro cancelar unilateralmente ou reducir o vencemento desa garantía ou seguro. De maneira similar, as garantías comparables non poderán conter ese tipo de cláusulas.

e) A garantía ou seguro farase efectiva en caso de que fose ditado auto de declaración de concurso da entidade de pagamento. Unha vez declarado o concurso, e salvo que a administración concursal dispuxer outra cousa, os servizos de pagamento que se solicitasen á entidade de pagamento serán inmediatamente executados.

f) A entidade de crédito ou aseguradora que preste a garantía ou seguro mencionados neste punto deberá estar autorizada para prestar servizos en España, e non poderá pertencer ao mesmo grupo, de acordo co que dispón o artigo 42 do Código de comercio, que a entidade de pagamento garantida ou asegurada.

Artigo 17. *Fondos propios.*

Os fondos propios da entidade de pagamento, entendendo por tales os definidos no artigo 3.20) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, non poderán ser inferiores á cantidade maior que resulte da aplicación do artigo 19 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, sobre capital inicial mínimo, e do artigo 18 deste real decreto.

Artigo 18. *Cálculo dos requirimentos de fondos propios.*

1. Sen prexuízo dos requisitos de capital inicial a que se refire o artigo 2.1.c) e das facultades do Banco de España nos artigos 19.2 e 20.3.d) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, as entidades de pagamento, excepto as que ofrezan unicamente os servizos previstos nas alíneas g) ou h) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, ou ambos, deberán posuír permanentemente fondos propios calculados consonte algún dos tres métodos recollidos no anexo.

2. Cada tres anos, no mes de xaneiro correspondente, a entidade de pagamento, de conformidade co recollido no artigo 19.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, comunicará ao Banco de España cal dos tres métodos recollidos no anexo aplicará para o cálculo dos fondos propios durante os seguintes tres exercicios. Non obstante, o Banco de España, sobre a base da avaliación dos procesos de xestión do risco, as bases de datos dos riscos de perdas e os mecanismos de control interno da entidade de pagamento, poderá, de forma excepcional e motivada, limitar a aplicación dalgún dos tres métodos recollidos no anexo.

3. O Banco de España ditará as disposicións de desenvolvemento necesarias para determinar as partidas contables que se deban incluír para efectos do cálculo dos requirimentos de fondos propios recollido neste artigo.

Artigo 19. *Adopción de medidas para asegurar o cumprimento das normas relativas a fondos propios.*

1. Cando unha entidade de pagamento presente un déficit de fondos propios respecto dos exixidos conforme este real decreto, a entidade informará diso con carácter inmediato o Banco de España e presentará no prazo dun mes, contado desde a comunicación da información anterior ao Banco de España, un programa no cal se concreten os plans para asegurar o cumprimento dos requisitos sobre fondos propios, salvo se a situación se corrixe nese período. O programa deberá conter, polo menos, os seguintes aspectos:

- a) A identificación das causas determinantes do incumprimento.
- b) Un plan para asegurar o cumprimento dos requisitos sobre fondos propios, que poderá incluír a limitación ao desenvolvemento de actividades que supoñan riscos elevados, o desinvestimento en activos concretos ou medidas para o aumento do nivel de fondos propios. Este plan conterá, así mesmo, os prazos previsibles para asegurar o cumprimento dos requisitos sobre fondos propios.

O dito programa deberá ser aprobado polo Banco de España, que poderá incluír as modificacións ou medidas adicionais que considere necesarias para garantir o retorno aos niveis mínimos de fondos propios exixibles. O programa presentado entenderase aprobado se aos tres meses da súa presentación ao Banco de España non se producise resolución expresa.

2. Cando o Banco de España, de conformidade co previsto no artigo 19.2.b) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, obrigue unha entidade de pagamento a manter fondos propios adicionais aos exixidos segundo o artigo 18, e desa exixencia resulte que os fondos propios da entidade son insuficientes, a entidade presentará no prazo dun mes, contado desde a comunicación da súa decisión polo Banco de España, un programa no cal se concreten os plans para cumprir co requirimento adicional, salvo se a situación se corrixe nese período. O dito programa deberá ser aprobado polo Banco de España, que poderá incluír as modificacións ou medidas adicionais que considere necesarias. O programa presentado entenderase aprobado se aos tres meses da súa presentación ao Banco de España non se producise resolución expresa.

Artigo 20. *Aplicación de resultados en caso de incumprimento das normas relativas a fondos propios.*

1. Cando unha entidade de pagamento presente un déficit de fondos propios superior ao 20 por cento dos requiridos en virtude do disposto no presente real decreto, a entidade deberá destinar a reservas a totalidade dos beneficios ou excedentes netos, salvo que o Banco de España autorice outra cousa, ao aprobar o programa de retorno ao cumprimento a que se refire o artigo anterior.

2. Cando o déficit de fondos propios sexa igual ou inferior ao 20 por cento, a entidade someterá a súa distribución de resultados á autorización previa do Banco de España, que establecerá a porcentaxe mínima para destinar a reservas, atendendo ao programa presentado para asegurar o cumprimento do artigo 17.

A autorización do Banco de España entenderase outorgada se, transcorrido un mes desde a solicitude, non se ditase resolución expresa.

3. O Banco de España poderá ditar as disposicións de desenvolvemento necesarias para establecer os termos en que, se é o caso, as limitacións á repartición de dividendos a que se refiren os números 1 e 2 do presente artigo se poderán aplicar ás filiais instrumentais ou financeiras dunha entidade de pagamento.

4. O disposto neste artigo e no precedente enténdese sen prexuízo da aplicación, cando proceda, do réxime sancionador previsto no título IV do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Artigo 21. *Contas de pagamento.*

1. As limitacións operativas das contas de pagamento das entidades de pagamento que prestan os servizos das alíneas a) á f) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, previstas tanto neste artigo como no artigo 20.2 do dito real decreto lei, deberán figurar convenientemente destacadas, tanto na información e condicións relativas á prestación de servizos de pagamento a que se refiren o artigo 29 do citado real decreto lei e a súa normativa de desenvolvemento, como nos correspondentes contratos marco que se formalicen cos usuarios de servizos de pagamento.

2. Sen prexuízo do disposto no artigo 20.3 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, en relación coa concesión de créditos por parte das entidades de pagamento, as contas de pagamento destas entidades unicamente poderán presentar saldo debedor como resultado da prestación de servizos de pagamento iniciados polo seu beneficiario, pero nunca por operacións de pagamento iniciadas directamente polo ordenante titular da conta de pagamento.

Os saldos debedores das contas de pagamento deberán reporse no prazo máximo dun mes e o seu importe non poderá exceder, en ningún momento, a contía de 600 euros.

Artigo 22. *Concesión de créditos.*

1. A actividade de crédito sinalada no artigo 20.3 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no artigo 8.1.b) da Lei 21/2011, do 26 de xullo, de diñeiro electrónico, suxeitarase ás disposicións de transparencia e protección do cliente previstas no artigo 5 da Lei 10/2014, do 26 de xuño, e ás súas normas de desenvolvemento, así como á Lei 16/2011, do 24 de xuño, de contratos de crédito ao consumo.

2. A entidade de pagamento poderá formalizar o crédito a que se refire o artigo 20.3 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, tanto no mesmo momento da execución da orde de pagamento en relación coa cal se concede como con posterioridade.

CAPÍTULO V

Entidades de pagamento de carácter híbrido e deber de constitución dunha entidade de pagamento separada

Artigo 23. *Entidades de pagamento de carácter híbrido.*

1. As entidades de pagamento que, ademais de prestaren servizos de pagamento conforme o artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, desenvolvan algunha outra actividade económica cuxo volume de negocio sexa, a xuízo do Banco de España, relevante en termos de riscos ou de beneficios obtidos, segundo o establecido no artigo 20.1.c) do dito real decreto lei, terán carácter híbrido.

2. Xunto co réxime xurídico das entidades de pagamento, son de aplicación ás entidades de pagamento que teñan carácter híbrido as seguintes previsións específicas:

a) Respecto dos requisitos da solicitude:

1.º A información sobre os directores xerais a que se refire o artigo 2.1.n) presentarase distinguindo entre os que vaian ter responsabilidade directa na prestación de servizos de pagamento e os restantes.

2.º A información a que se refiren as alíneas e), k) e l) do artigo 2.1 especificará os procedementos e estruturas organizativas destinados a evitar que os riscos das actividades económicas da solicitante ou da entidade de pagamento poidan afectar os intereses dos

usuarios de servizos de pagamento ou o cumprimento das normas sectoriais e de prevención do branqueo de capitais e financiamento do terrorismo aplicables.

3.º A entidade de pagamento deberá achegar información suficiente sobre as actividades económicas que vén realizando ou pretende realizar e que determinan o seu carácter híbrido, así como unha previsión da súa evolución nos tres anos próximos.

Deberá xuntar, así mesmo, información sobre a eventual vinculación, comercial, operativa ou de calquera outra natureza, entre esas actividades e as de pagamento para as cales se solicita autorización, así como sobre os mecanismos que aseguren a separación das responsabilidades adquiridas no exercicio das actividades de pagamento.

b) No que atinxe á modificación dos estatutos sociais, só requirirán autorización previa, conforme o previsto no artigo 6, aquelas modificacións que afecten ou poidan afectar a actividade de prestación de servizos de pagamento.

c) Respecto á supervisión:

1.º No exercicio das facultades de control e inspección das entidades de pagamento que lle atribúe o artigo 26.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, o Banco de España poderá solicitar das entidades de pagamento híbridas información sobre as actividades económicas que vén realizando ou pretende realizar, que determinan a súa cualificación como tales e que resulten relevantes para o exercicio da súa función de supervisión.

2.º As obrigas de segredo profesional deberanse observar, así mesmo, en relación coa información a que se refire a alínea anterior.

d) En canto á contabilidade, a información separada na memoria das contas anuais a que se refire o artigo 25.4 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, deberá dispor dun detalle suficiente nos termos que estableza o Banco de España, para asegurar a súa fácil conciliación cos estados reservados que este determine e permitir unha comparación adecuada coa información pública proporcionada polas restantes entidades de pagamento.

Artigo 24. *Deber de constitución dunha entidade de pagamento separada.*

1. Conforme o previsto no artigo 20.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, unha entidade de pagamento de carácter híbrido deberá constituír unha entidade separada para a actividade dos servizos de pagamento, en caso de que o Banco de España así o exixa por apreciar que as actividades da entidade de pagamento en relación con servizos distintos dos de pagamento prexudican ou poden prexudicar quer a solidez financeira da entidade de pagamento, quer a capacidade das autoridades competentes para supervisar o cumprimento das obrigas establecidas para a entidade de pagamento.

2. O Banco de España ditará resolución sobre o deber de constituír unha entidade de pagamento separada, logo de audiencia da entidade interesada, e notificarallo facendo constar as condicións para a constitución da entidade de pagamento separada, e determinará que actividades das non recollidas no artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, prexudican ou poden prexudicar a solidez financeira da entidade de pagamento ou a capacidade do Banco de España para supervisar o cumprimento das obrigas establecidas na normativa aplicable, ou calquera outro aspecto cuxa reforma se considere necesaria para garantir o cumprimento das citadas obrigas.

3. No prazo de tres meses contados desde a data de notificación da resolución do Banco de España que estableza o deber de constituír unha entidade de pagamento separada, a entidade de pagamento de carácter híbrido deberá presentar a correspondente solicitude de autorización da nova entidade de pagamento separada, que se tramitará conforme o establecido no artigo 1.

A solicitude de autorización deberá ser resolta polo Banco de España dentro dos tres meses seguintes á súa recepción ou ao momento en que se complete a documentación

exigible. A solicitude de autorización entenderase rexeitada por silencio administrativo se, transcorrido ese prazo máximo, non se notificou resolución expresa.

Unha vez transcorrido o prazo de tres meses desde a notificación da resolución sobre o deber de constituír unha entidade de pagamento separada sen que se presentase a solicitude de autorización anterior ou rexeitada esta, e en caso de que a entidade de pagamento de carácter híbrido non cesase as súas actividades nese prazo, a autorización concedida a esta poderá ser revogada en virtude do previsto no artigo 18.1.g) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Unha vez constituída a entidade separada, a transferencia de actividades deberá levarse a cabo no prazo máximo de tres meses desde a autorización.

CAPÍTULO VI

Outras disposicións relativas ao réxime xurídico dos servizos de pagamento

Artigo 25. *Redes limitadas.*

1. En virtude do artigo 4.k) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, non están suxeitos á normativa reguladora dos servizos de pagamento os servizos que se baseen en instrumentos de pagamento específicos que só se poden utilizar de forma limitada e que cumpran algunha das condicións seguintes:

a) Instrumentos que lle permiten ao titular adquirir bens ou servizos unicamente nos locais do emisor ou dentro dunha rede limitada de provedores de servizos en virtude dun acordo comercial directo cun emisor profesional.

Considerarase que o uso dun instrumento de pagamento se circunscribe a unha rede limitada se só se pode empregar para a adquisición de bens e servizos nun determinado establecemento retalista ou nunha determinada cadea de establecementos retailistas provedores de bens ou servizos.

b) Instrumentos que unicamente se poden utilizar para adquirir unha gama moi limitada de bens ou servizos, funcionalmente conectados entre si, sexa cal for a localización do punto de venda, física ou na internet.

c) Instrumentos cuxa validez está limitada ao territorio nacional, facilitados por petición dunha empresa ou entidade do sector público, que están regulados por unha autoridade pública con fins sociais ou fiscais específicos e que serven para adquirir bens e servizos concretos de provedores que subscribiron un acordo comercial co emisor.

2. Os provedores de bens e servizos incorporados a unha rede limitada deberán ter suscrito un contrato directamente co emisor profesional, en virtude do cal se recoñezan as obrigas comúns a todos eles para aceptar o instrumento de pagamento específico e os dereitos dos seus usuarios que, en todo caso, deberán ser idénticos, independentemente do provedor do ben ou servizo.

3. En calquera caso, non debe ser posible, amparándose na excepción prevista no artigo 4.k) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, utilizar o mesmo instrumento para efectuar operacións de pagamento para efectos da adquisición de bens e servizos dentro de máis dunha rede limitada.

Así mesmo, sen prexuízo do previsto no número 4, aos instrumentos que se poidan utilizar para comprar en establecementos de comerciantes afiliados seralles de aplicación a normativa reguladora dos servizos de pagamento e non se poderá amparar no previsto no artigo 4.k) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, para quedaren excluídos dela.

En caso de que un instrumento de pagamento con fins específicos se converta nun instrumento con fins máis xerais, terá que entenderse incluído dentro do ámbito de aplicación da normativa reguladora dos servizos de pagamento. O emisor do instrumento de pagamento comunicará expresamente ao usuario de servizos de pagamento tal circunstancia e informará dos seus dereitos e obrigas en relación co instrumento de pagamento e, se é o caso, proporalle a modificación das condicións contractuais no que

resulte necesario para adaptalas ao previsto nela, todo iso de conformidade co previsto no artigo 33 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, sobre a modificación das condicións do contrato marco, e nas súas normas de desenvolvemento, e logo de solicitar a pertinente autorización.

4. A exclusión do artigo 4.k) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, será aplicable aos vales para comida, tarxetas de restaurante ou calquera outro instrumento de pagamento similar, entregado polo empregador a un empregado para o aboamento dunha retribución en especie, nos termos e cos requisitos recollidos no artigo 45, salvo o punto 2.1º do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo.

Artigo 26. *Operacións de pagamento dun provedor de redes ou servizos de comunicación electrónica.*

1. De conformidade co previsto no artigo 4.l).2º do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, terán tamén a consideración de operacións de pagamento dun provedor de redes ou servizos de comunicación electrónica, incluídas operacións entre persoas distintas do provedor e do subscritor, efectuadas con carácter adicional á prestación de servizos de comunicación electrónica en favor dun subscritor da rede ou servizo, aquelas realizadas desde ou a través dun dispositivo electrónico e cargadas na factura correspondente, e que supoñan o pagamento de servizos de mobilidade urbana, incluídos os de uso compartido, así como de entradas a servizos de carácter cultural, tales como museos, exposicións e outros similares aos mencionados, a xuízo do Banco de España.

2. As obrigas a que se refire o artigo 6.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, afectarán unicamente o provedor de redes ou servizos de comunicación electrónica.

CAPÍTULO VII

Réxime sancionador, supervisión e obrigas de información dos provedores de servizos de pagamento

Artigo 27. *Réxime sancionador.*

1. Aos provedores de servizos de pagamento, así como a quen represente cargos de administración ou dirección neles, seralles de aplicación directa o réxime sancionador establecido no título IV da Lei 10/2014, do 26 de xuño, así como o Real decreto 2119/1993, do 3 de decembro, sobre o procedemento sancionador aplicable aos suxeitos que actúan nos mercados financeiros, conforme o previsto no artigo 71 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

Este réxime aplicarase igualmente ás persoas físicas ou xurídicas que posúan unha participación significativa no provedor de servizos de pagamento, segundo o previsto no artigo 17 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e a aquelas que, tendo nacionalidade española, controlen un provedor de servizos de pagamento doutro Estado membro da Unión Europea, de conformidade co establecido no artigo 89.2 da Lei 10/2014, do 26 de xuño. A responsabilidade tamén alcanzará a quen represente cargos de administración ou dirección nas entidades responsables.

2. O Banco de España comunicará ao Rexistro Mercantil as sancións de suspensión, separación e separación con inhabilitación impostas ás persoas sinaladas no número anterior, unha vez que sexan executivas, co obxecto de que se fagan constar naquel, de conformidade co previsto no artigo 115 da Lei 10/2014, do 26 de xuño.

3. Calquera medida adoptada polo Banco de España que implique sancións ou restricións do exercicio da libre prestación de servizos ou da liberdade de establecemento deberá estar debidamente motivada, de conformidade co previsto no artigo 35 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións

públicas, e ser notificada á entidade de pagamento afectada, de acordo co previsto no artigo 40 e seguintes da dita lei.

4. De conformidade co previsto no artigo 26.7 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, as resolucións que dite o Banco de España no exercicio das funcións a que se refire ese artigo serán susceptibles de recurso de alzada ante a persoa titular do Ministerio de Economía e Empresa.

Contra a resolución do recurso de alzada poderase interpor recurso contencioso-administrativo, de conformidade co disposto na Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Artigo 28. *Supervisión e cooperación con autoridades competentes doutros Estados membros.*

1. Co fin de poder levar a cabo os controis e aplicar as medidas necesarias para a supervisión das entidades de pagamento autorizadas ou rexistradas en España que exerzan o dereito de establecemento ou a libre prestación de servizos noutro Estado membro da Unión Europea, o Banco de España cooperará coas autoridades competentes dese Estado membro de acollida.

No marco desta cooperación, o Banco de España deberá informar as autoridades competentes do Estado membro de acollida sempre que vaia efectuar inspeccións sobre o terreo no territorio deste último. Non obstante, o Banco de España poderá delegar nas autoridades competentes do Estado membro de acollida a tarefa de realizar inspeccións sobre o terreo nas entidades de pagamento.

O Banco de España, por delegación das autoridades competentes do Estado membro da Unión Europea de orixe da entidade de pagamento, poderá realizar inspeccións sobre o terreo nas entidades de pagamento que exerzan a súa actividade en España en réxime de dereito de establecemento ou de libre prestación de servizos.

2. Se o Banco de España considera que, nun caso concreto, a cooperación transfronteiriza coas autoridades competentes doutro Estado membro respecto das cuestións a que se refiren o artigo 22, os números 4 ao 10 do artigo 26 e o artigo 27 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, non cumpriu as condicións desas disposicións, poderá pór o asunto en coñecemento da Autoridade Bancaria Europea e pedirlle axuda, de conformidade co artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha autoridade europea de supervisión (Autoridade Bancaria Europea), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/78/CE da Comisión.

Artigo 29. *Información sobre a estrutura de capital das entidades de pagamento.*

1. As entidades de pagamento deberán informar o Banco de España, tan axiña como a coñezan, de calquera adquisición ou cesión de participacións no seu capital que traspase algún dos niveis sinalados no artigo 17 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

2. Con independencia do previsto no número 1, as entidades de pagamento deberán remitir ao Banco de España semestralmente, na forma e nas condicións que este determine, información sobre as entidades financeiras que posúan, directa ou indirectamente, participacións no seu capital, así como sobre calquera persoa física ou xurídica que posúa, polo menos, un 2,5 por cento do seu capital.

3. A adquisición de participacións significativas sen mediar notificación previa ao Banco de España e as realizadas sen ter transcorrido o prazo para a súa avaliación ou coa oposición expresa do Banco de España producirán os efectos previstos no artigo 20 da Lei 10/2014, do 26 de xuño.

Adicionalmente, o Banco de España informará os interesados e a entidade de pagamento e indicarlles, mediante o oportuno requirimento, a necesidade de que reduzan a súa participación co fin de evitar o inicio do correspondente expediente de revogación da autorización, así como calquera medida adicional que entrementes deberían adoptar para

evitar que a influencia exercida por esas persoas poida resultar en detrimento da xestión sa e prudente da entidade. Transcorrido o prazo que estableza en cada caso o Banco de España sen que os interesados reducisen a súa participación, o Banco de España poderá iniciar o correspondente expediente de revogación da autorización.

Artigo 30. *Obrigas de información en materia de conduta.*

As entidades de pagamento deberán remitir ao Banco de España, coa forma e periodicidade que este requira, que será polo menos anual, os estados e a información que considere necesarios para cumprir coa función de supervisión das normas de conduta que son aplicables ás entidades de pagamento. Estes estados e información poderán ter carácter público ou reservado, segundo estableza o Banco de España.

Disposición adicional primeira. *Comunicación dos administradores de entidades de pagamento de carácter híbrido e de entidades de diñeiro electrónico de carácter híbrido.*

As entidades de pagamento de carácter híbrido e as entidades de diñeiro electrónico de carácter híbrido deberán comunicar ao Banco de España, no prazo de tres meses desde a entrada en vigor deste real decreto, todos os administradores que se encontren no exercicio do cargo e que non consten inscritos no Rexistro de Altos Cargos do Banco de España, ao non ser obrigatoria con anterioridade a súa inscrición nese rexistro. Salvo proba en contrario, presumirase que eses administradores teñen a honorabilidade, a experiencia e os coñecementos adecuados para desempeñar as súas funcións.

Disposición adicional segunda. *Servizos de atención ao cliente.*

1. Os provedores de servizos de pagamento estarán obrigados a recibir e resolver as queixas e reclamacións que os seus usuarios de servizos de pagamento lles poidan presentar, relacionados cos dereitos e coas obrigas que derivan dos títulos II e III do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro. Para estes efectos, os provedores de servizos de pagamento deberán contar cun departamento ou servizo de atención ao cliente encargado de recibir e resolver as queixas e reclamacións.

2. Estes provedores de servizos de pagamento poderán, ben individualmente ou ben agrupados por ramas de actividade, proximidade xeográfica, volume de negocio ou calquera outro criterio, designar un defensor do cliente, que deberá ser unha entidade ou experto independente de recoñecido prestixio e a quen lle corresponderá recibir e resolver os tipos de queixas e reclamacións que se sometan á súa decisión no marco do que dispoña o seu regulamento de funcionamento, así como promover o cumprimento do previsto nos títulos II e III do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

A decisión do defensor do cliente favorable á reclamación vinculará o provedor de servizos de pagamento. Esta vinculación non será obstáculo á plenitude de tutela xudicial, ao recurso a outros mecanismos de solución de conflitos nin á protección administrativa.

3. A queixa ou reclamación poderana presentar os usuarios de servizos de pagamento en papel ou, se así o acordan o provedor e o usuario, noutro soporte duradeiro. A resolución do departamento ou servizo de atención ao cliente tratará todas as cuestións formuladas polo usuario de servizos de pagamento, como máis tarde, quince días hábiles contados desde a recepción da queixa ou reclamación.

En situacións excepcionais, se non se pode ofrecer unha resposta no prazo de quince días hábiles por razóns alleas á vontade do provedor de servizos de pagamento, este deberá enviar unha resposta provisional, na cal indique claramente os motivos do atraso da contestación á queixa ou reclamación e especifique o prazo no cal o usuario dos servizos de pagamento recibirá a resposta definitiva. En calquera caso, o prazo para a recepción da resposta definitiva non excederá un mes contado desde a recepción da queixa ou reclamación.

4. Os servizos de atención ao cliente e o defensor do cliente publicarán anualmente unha memoria, que conterá un resumo cos aspectos máis destacables da súa actuación durante o exercicio que corresponda.

5. Hábilitase a persoa titular do Ministerio de Economía e Empresa para desenvolver os requisitos que debe cumprir o departamento ou servizo de atención ao cliente e o defensor do cliente dos provedores de servizos de pagamento, e o procedemento a que se debe someter a resolución das reclamacións, para o cal poderá exixir, de ser o caso, as medidas adecuadas de separación dos seus integrantes dos restantes servizos comerciais ou operativos das entidades, o procedemento de verificación administrativa do regulamento de funcionamento ou calquera outra característica do servizo de atención ao cliente e do defensor do cliente, e o contido mínimo que debe ter a memoria anual do servizo de atención ao cliente e o defensor do cliente.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto no presente real decreto. En particular, queda derogado o Real decreto 712/2010, do 28 de maio, de réxime xurídico dos servizos de pagamento e das entidades de pagamento.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

O presente real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución, que atribúen ao Estado as competencias exclusivas sobre lexislación mercantil, bases da ordenación de crédito, banca e seguro, e bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, respectivamente.

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Real decreto 778/2012, do 4 de maio, de réxime xurídico das entidades de diñeiro electrónico.*

O Real decreto 778/2012, do 4 de maio, de réxime xurídico das entidades de diñeiro electrónico, queda modificado como segue:

Un. O artigo 1 queda redactado:

«Artigo 1. *Réxime de autorización e rexistro das entidades de diñeiro electrónico.*

1. Toda persoa que se propoña exercer a actividade de emisión de diñeiro electrónico deberá obter autorización como entidade de diñeiro electrónico con anterioridade á prestación deses servizos, agás as recollidas no artigo 2.1, alíneas a), c), d) e e) da Lei 21/2011, do 26 de xullo, de diñeiro electrónico, nos termos que establecen os puntos seguintes e de conformidade co disposto no artigo 4.1 da Lei 21/2011, do 26 de xullo.

Corresponderá ao Banco de España, logo do informe do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias nos aspectos da súa competencia, autorizar a creación das entidades de diñeiro electrónico, así como o establecemento en España de sucursais de entidades análogas a entidades de diñeiro electrónico autorizadas ou domiciliadas nun Estado non membro da Unión Europea, cando a información e as probas que xunten á solicitude cumpran todos os requisitos establecidos. Na autorización especificaranse as actividades que poderá realizar a entidade de diñeiro electrónico, de acordo co programa de actividades presentado pola entidade. Só se concederá autorización ás persoas xurídicas establecidas nun Estado membro.

2. A solicitude de autorización deberá ser resolta dentro dos tres meses seguintes á súa recepción no Banco de España ou ao momento en que se complete a documentación exixible. A solicitude de autorización entenderase rexeitada por silencio administrativo se, transcorrido o referido prazo máximo, non se notificou resolución expresa, sen prexuízo do deber de ditala e notificala. A denegación da

autorización deberá ser motivada, conforme o establecido no artigo 4.2 da Lei 21/2011, do 26 de xuño, e neste real decreto.

3. O Banco de España comunicará á Secretaría Xeral do Tesouro e Financiamento Internacional do Ministerio de Economía e Empresa, ao final de cada trimestre, a seguinte información:

a) Identidade do solicitante, incluída a denominación social proposta para a entidade de diñeiro electrónico, o domicilio social e o enderezo da administración central.

b) Data da solicitude de autorización para a creación dunha entidade de diñeiro electrónico e, se é o caso, da solicitude de renuncia ou da súa revogación, da solicitude de ampliación de actividades, así como da solicitude de modificacións estruturais na cal interveña unha entidade de diñeiro electrónico e, no seu momento, data da resolución ditada no procedemento, así como o seu carácter estimatorio ou desestimatorio.

c) O programa de actividades que a entidade pretende levar a cabo, incluído, se é o caso, o servizo ou servizos de pagamento que tamén se solicite prestar, así como os servizos auxiliares ou estreitamente relacionados con estes.

d) O grao de innovación financeira de base tecnolóxica que comporta o modelo de negocio proposto respecto ás prácticas do mercado, así como unha descrición del, no caso de que o grao de innovación se poida considerar alto, a xuízo do Banco de España. Para efectos deste real decreto, entenderase por innovación financeira de base tecnolóxica toda aquela que poida dar lugar a novos modelos de negocio, aplicacións, procesos ou produtos con incidencia sobre os mercados financeiros, a prestación de servizos financeiros e complementarios ou o desempeño das funcións públicas no ámbito financeiro.

e) Calquera variación na información remitida á Secretaría Xeral do Tesouro e Financiamento Internacional do Ministerio de Economía e Empresa con motivo da comunicación do inicio do expediente.

4. Unha vez obtida a autorización e tras inscribirse no Rexistro Mercantil, as entidades de diñeiro electrónico deberán, antes de iniciar as súas actividades, quedar inscritas no Rexistro Especial de Entidades de Diñeiro Electrónico do Banco de España, conforme o disposto no artigo 4.3 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, e no artigo 5 deste real decreto.

5. No caso de que o control da entidade de diñeiro electrónico, nos termos previstos no artigo 42 do Código de comercio, o vaia exercer unha entidade de diñeiro electrónico, unha entidade de crédito, unha entidade de pagamento, unha empresa de servizos de investimento ou unha empresa de seguros ou reaseguros autorizada noutro Estado membro da Unión Europea, ou as mesmas persoas físicas ou xurídicas que pola súa vez controlen unha delas, o Banco de España, antes de outorgar a autorización a que se refire o número 1, deberá consultar as autoridades responsables da supervisión das citadas entidades.

No caso de que o dito control o vaia exercer unha persoa física ou xurídica, trátase ou non dunha entidade regulada, domiciliada ou autorizada nun país que non sexa membro da Unión Europea, caberá exixir de quen a controle a prestación dunha garantía que alcance a totalidade das actividades autorizadas da entidade que se pretende crear».

Dous. O artigo 2 queda redactado como segue:

«Artigo 2. *Solicitudes de autorización.*

1. A solicitude de autorización para a creación dunha entidade de diñeiro electrónico dirixirase ao Banco de España, xunto cos seguintes documentos

xustificativos dos correlativos requisitos que necesariamente debe cumprir a entidade de diñeiro electrónico:

a) Un programa de actividades no cal, de xeito específico, consten, ademais da emisión de diñeiro electrónico e, se é o caso, o tipo de servizo de pagamento que se pretenda prestar, os servizos auxiliares ou estreitamente relacionados con aqueles que se pretendan levar a cabo, así como o resto de actividades que, conforme o artigo 8 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, desexa, se é o caso, realizar.

b) Un plan de negocios referido ás actividades citadas na alínea anterior, incluído un cálculo das previsións orzamentarias para os tres primeiros exercicios de actividade da entidade de diñeiro electrónico, que demostre que poderá empregar sistemas, recursos e procedementos adecuados e proporcionados para operar correctamente.

c) Documentación que acredite que a entidade de diñeiro electrónico dispón ou disporá no momento da autorización do capital inicial mencionado no artigo 6 da Lei 21/2011, do 26 de xullo.

d) Unha descrición das medidas adoptadas pola entidade de diñeiro electrónico para protexer os fondos recibidos a cambio do diñeiro electrónico emitido ou, se é o caso, procedentes da prestación de servizos de pagamento, conforme o previsto no artigo 9 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, e no artigo 16.

e) Unha descrición dos métodos de goberno corporativo e dos mecanismos de control interno da entidade de diñeiro electrónico, incluídos os procedementos administrativos, de xestión do risco e contables, que demostre que eses métodos de goberno corporativo, mecanismos de control e procedementos son proporcionados, apropiados, sólidos e adecuados.

f) Unha descrición do procedemento establecido para a supervisión, a tramitación e o seguimento dos incidentes de seguridade e as reclamacións dos usuarios ao respecto, incluído, no caso da prestación de servizos de pagamento, un mecanismo de notificación de incidentes que atenda as obrigas de notificación da entidade establecidas no artigo 67 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, de servizos de pagamento e outras medidas urxentes en materia financeira.

g) Unha descrición do procedemento establecido para rexistrar, controlar, rastrexar e restrinxir o acceso aos datos de pagamento sensibles.

h) Unha descrición dos mecanismos que garantan a continuidade da actividade, en particular, unha delimitación clara das funcións operativas importantes, plans efectivos para continxencias e un procedemento para pór a proba e revisar periodicamente a adecuación e eficiencia deses plans.

i) Unha descrición dos principios e das definicións aplicados para a recompilación dos datos estatísticos sobre os resultados, as operacións e a fraude.

j) Un documento relativo á política de seguridade, que inclúa unha avaliación pormenorizada de riscos en relación cos seus servizos prestados, e unha descrición das medidas de control da seguridade e mitigación dos riscos adoptadas para protexer adecuadamente os usuarios deses riscos, incluída a fraude e o uso ilegal de datos sensibles e de carácter persoal.

Estas medidas de control da seguridade e mitigación dos riscos deberán indicar de que maneira garanten un elevado nivel de seguridade técnica e protección de datos, mesmo no que respecta aos programas e aos sistemas informáticos utilizados polo solicitante ou polas empresas ás cales externalice a totalidade ou parte das súas operacións. Estas medidas comprenderán, así mesmo, as medidas de seguridade establecidas no capítulo V «Riscos operativos e de seguridade» do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, no caso da prestación de servizos de pagamento.

Así mesmo, estas medidas deberán garantir que as entidades de diñeiro electrónico cumpran coas obrigas que ao respecto establece a normativa de protección de datos, entre elas a de realizar avaliacións de impacto e nomear un delegado de protección de datos, a que se refiren, respectivamente, os artigos 35

e 37 do Regulamento (UE) 2016/679 do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de abril de 2016, relativo á protección das persoas físicas no que respecta ao tratamento de datos persoais e á libre circulación destes datos e polo que se derroga a Directiva 95/46/CE.

k) Unha descrición dos procedementos e órganos de control interno e de comunicación que se establezan para previr e impedir o branqueo de capitais e o financiamento do terrorismo. En particular, unha descrición dos mecanismos de control interno introducidos polo solicitante co fin de cumprir coas obrigas resultantes da normativa de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo.

l) Unha descrición da organización estrutural da entidade de diñeiro electrónico, incluída, se é o caso, unha descrición da utilización de sucursais, estruturas de distribución e reembolso de diñeiro electrónico ou axentes, para a prestación de servizos de pagamento, das disposicións en materia de externalización de funcións, así como da súa participación nun sistema de pagamento nacional ou internacional, sempre que proceda, de conformidade co establecido na Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.

m) A identidade das persoas que posúan participacións significativas na entidade de diñeiro electrónico, conforme o establecido no artigo 4.2 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, con indicación da contía da súa participación efectiva e probas da súa idoneidade, atendendo á necesidade de garantir a xestión sa e prudente da entidade de diñeiro electrónico.

Salvo as entidades de crédito suxeitas á supervisión do Banco de España, os accionistas ou socios que teñan a consideración de persoas xurídicas deberán achegar, así mesmo, as contas anuais e o informe de xestión dos tres últimos anos, cos informes de auditoría, se os houber.

Para os efectos da definición de participación significativa, entenderase por influencia notable a posibilidade de nomear ou destituír algún membro do máximo órgano de goberno da entidade de diñeiro electrónico.

n) A identidade dos administradores da entidade de diñeiro electrónico e dos seus directores xerais responsables da xestión e da prestación dos servizos da entidade, así como os documentos acreditativos da súa honorabilidade e de que teñen a experiencia e posúen os coñecementos necesarios para a emisión de diñeiro electrónico.

Para estes efectos, a valoración destes requisitos axustarase aos criterios e procedementos de control da honorabilidade e coñecementos e experiencia establecidos nos artigos 29, 30 e 31, números 1 e 2, do Real decreto 84/2015, do 13 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 10/2014, do 26 de xuño, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

ñ) Se é o caso, a identidade dos auditores responsables da auditoría de contas da entidade de diñeiro electrónico.

o) O proxecto de estatutos sociais, xunto cunha certificación rexistral negativa da denominación social proposta; en caso de que a autorización sexa solicitada por unha sociedade xa existente, abondará a certificación vixente da súa inscrición rexistral. En todo caso, deberá revestir calquera forma societaria mercantil. As accións, participacións ou títulos de achega en que estea dividido o capital social deberán ser nominativos.

p) O domicilio social e o enderezo da administración central da entidade de diñeiro electrónico. Estes, así como a súa efectiva administración e o exercicio, se é o caso, da parte das súas actividades de prestación de servizos de pagamento, deberán ter lugar en territorio español.

q) Unha descrición dos servizos, instrumentos ou outros medios de que dispoña, de conformidade co establecido no artigo 69 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, para atender e resolver as queixas e reclamacións dos seus clientes, incluído o Regulamento para a defensa do cliente, elaborado segundo o

disposto na Orde ECO/734/2004, do 11 de marzo, sobre os departamentos e servizos de atención ao cliente e o defensor do cliente das entidades financeiras.

r) En caso de que a entidade de diñeiro electrónico pretenda prestar o servizo de iniciación de pagamentos e/ou o servizo de información sobre contas previstos nas alíneas g) e h) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, a documentación que acredite a existencia do seguro de responsabilidade civil profesional, aval bancario ou outra garantía equivalente, cando sexa necesario consonte o previsto nos números 2 e 3 do artigo 2 do Real decreto 736/2019, do 20 de decembro.

Para os efectos da acreditación do disposto nas alíneas d), e), f) e l), deberase facilitar unha descrición dos seus procedementos de auditoría e das disposicións organizativas que establece co fin de adoptar todas as medidas razoables para protexer os intereses dos seus usuarios e garantir a continuidade e fiabilidade da emisión de diñeiro electrónico e, se é o caso, a prestación de servizos de pagamento.

2. O Banco de España incluírá na súa páxina web unha guía para solicitantes, que informará de xeito detallado sobre os trámites, requisitos legalmente establecidos e criterios aplicados nos procedementos de autorización e de rexistro, axustada ao que se establece no artigo 14 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas. A guía estará dispoñible en español e en inglés e incluírá, así mesmo, respostas ás dúbidas que con máis frecuencia formulen os solicitantes».

Tres. O artigo 3 queda redactado como segue:

«Artigo 3. *Mantemento da autorización.*

En caso de que se produza calquera cambio substancial que afecte a exactitude da información e as probas facilitadas de conformidade co artigo anterior, a entidade de diñeiro electrónico informará diso o Banco de España sen demora. En todo caso, o Banco de España poderá exixirlles aos interesados cantos datos ou informes se consideren oportunos para verificar o cumprimento dos requisitos necesarios para a constitución da entidade de diñeiro electrónico».

Catro. As alíneas a) e c) do número 1 do artigo 4 quedan redactadas como segue:

«a) A mención ao proxecto de estatutos a que se refire o artigo 2.1.o) entenderase referida ao proxecto de escritura de constitución da sucursal e aos propios estatutos vixentes da entidade de diñeiro electrónico».

[...]

c) Deberán contar, polo menos, cunha persoa que sexa responsable da xestión da sucursal que pretenden establecer en España e que determine de modo efectivo a orientación da sucursal. Esta persoa deberá cumprir os requisitos de honorabilidade, coñecementos e experiencia a que se refire a alínea n) do artigo 2.1».

Cinco. O artigo 5 queda redactado como segue:

«Artigo 5. *Rexistros do Banco de España.*

1. Conforme o disposto no artigo 1, unha vez obtida a autorización e tras inscribirse no Rexistro Mercantil, as entidades de diñeiro electrónico deberán, antes de iniciar as súas actividades, quedar inscritas no Rexistro Especial de Entidades de Diñeiro Electrónico do Banco de España. O rexistro estará á disposición pública para a súa consulta, será accesible en liña e actualizarase sen demora.

2. No Rexistro Especial de Entidades de Diñeiro Electrónico figurarán inscritas as entidades de diñeiro electrónico españolas autorizadas conforme o réxime xeral previsto no artigo 1, así como as súas sucursais noutros Estados membros e os seus axentes en España e noutros Estados membros. Así mesmo, deberán figurar

no rexistro os Estados membros nos cales estas entidades de diñeiro electrónico actúen en réxime de libre prestación de servizos. Adicionalmente, no rexistro faranse constar as actividades para as cales se autorizase a entidade, incluídos os servizos de pagamento que poida prestar. Do mesmo xeito, figurarán inscritas as sucursais de entidades de diñeiro electrónico establecidas nun Estado non membro da Unión Europea e as persoas que se acollan ás excepcións previstas no artigo 1.3 da Lei 21/2011.

3. Tamén se consignará no Rexistro Especial de Entidades de Diñeiro Electrónico toda revogación dunha autorización concedida en virtude do artigo 5 da Lei 21/2011, do 26 de xullo.

4. Así mesmo, incluírase un enlace ao rexistro da Autoridade Bancaria Europea para consultar as sucursais ou os axentes en España de entidades de diñeiro electrónico autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.

Tamén figurará inscrito, se é o caso, o procedemento empregado para a salvagarda dos fondos recibidos a cambio do diñeiro electrónico emitido ou para a prestación de servizos de pagamento non vinculados a esa emisión, de conformidade co previsto no artigo 16.1.

5. O Banco de España remitirá á Autoridade Bancaria Europea a información que consta no Rexistro Especial de Entidades de Diñeiro Electrónico, de conformidade co Regulamento de execución (UE) 2019/410 da Comisión, do 29 de novembro de 2018, polo que se establecen normas técnicas de execución relativa aos pormenores e á estrutura da información que deban notificar, no ámbito dos servizos de pagamento, as autoridades competentes á Autoridade Bancaria Europea, de conformidade coa Directiva (UE) 2015/2366 do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2015, sobre servizos de pagamento no mercado interior e pola que se modifican as directivas 2002/65/CE, 2009/110/CE e 2013/36/UE e o Regulamento (UE) nº 1093/2010, e se derroga a Directiva 2007/64/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de novembro, e co Regulamento delegado (UE) 2019/411 da Comisión, do 29 de novembro de 2019, polo que se completa a Directiva (UE) 2015/2366 do Parlamento Europeo e do Consello, no que respecta ás normas técnicas de regulación polas que se establecen requisitos técnicos sobre o desenvolvemento, a xestión e o mantemento do rexistro electrónico central no ámbito dos servizos de pagamento e sobre o acceso á información que ese rexistro conteña.

6. No Rexistro de Altos Cargos do Banco de España, con carácter previo ao exercicio das súas funcións, deberanse inscribir obrigatoriamente os administradores e os directores xerais responsables da xestión e da prestación dos servizos da entidade de diñeiro electrónico, así como os responsables das sucursais de entidades de diñeiro electrónico autorizadas en países non membros da Unión Europea.

Para a inscrición no Rexistro de Altos Cargos, a entidade deberá comunicar ao Banco de España o nomeamento dos seus altos cargos nun prazo de quince días hábiles desde este e presentar toda a documentación necesaria para que o Banco de España poida verificar que eses altos cargos reúnen os requisitos de honorabilidade, coñecementos e experiencia exixibles legalmente, no prazo dos tres meses seguintes á recepción da citada documentación ou ao momento en que se complete esta. Na falta de resolución sobre a avaliación de idoneidade dos altos cargos no prazo sinalado, entenderase que a valoración é positiva.

O Banco de España avaliará a idoneidade dos altos cargos inscritos nese rexistro cando, na presenza de indicios fundados, resulte necesario valorar se a idoneidade se mantén en relación cos membros en funcións».

Seis. O artigo 6 queda redactado como segue:

«Artigo 6. *Modificación dos estatutos sociais.*

1. Corresponderá ao Banco de España a autorización da modificación dos estatutos sociais das entidades de diñeiro electrónico, logo do informe, salvo nos supostos de redución de capital social, do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias, nos aspectos da súa competencia. A autorización estará suxeita ao procedemento de autorización e rexistro establecido no artigo 1. A solicitude de autorización deberase resolver dentro dos tres meses seguintes á súa recepción no Banco de España ou ao momento en que se complete a documentación exigible; transcorridos estes, poderase entender aceptada.

Á solicitude de modificación deberase xuntar unha certificación do acto en que se acordou, un informe xustificativo da proposta elaborado polo órgano de administración, así como un proxecto de novos estatutos que identifique as modificacións introducidas».

2. Non requirirán autorización previa, aínda que deberán ser comunicadas ao Banco de España nun prazo non superior aos quince días hábiles seguintes á adopción do acordo correspondente, as modificacións dos estatutos sociais que teñan por obxecto:

- a) Cambiar o domicilio social dentro do territorio nacional.
- b) Aumentar o capital social.
- c) Incorporar textualmente aos estatutos preceptos legais ou regulamentarios de carácter imperativo ou prohibitivo, ou cumprir resolucións xudiciais ou administrativas que impoñan modificacións estatutarias.
- d) Aqueloutras modificacións respecto das cales o Banco de España, en contestación á consulta previa formulada para o efecto pola entidade de diñeiro electrónico afectada, considerase innecesario, pola súa escasa relevancia, o trámite da autorización.

3. Se, recibida a comunicación, as modificacións exceden o previsto no número anterior, o Banco de España advertirállelo aos interesados no prazo de trinta días, para que as revisen ou, se é o caso, se axusten ao procedemento de autorización do número 1».

Sete. O artigo 8 queda redactado como segue:

«Artigo 8. *Modificacións estruturais de entidades de diñeiro electrónico.*

1. Corresponderá ao Banco de España, logo do informe do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias nos aspectos da súa competencia, a autorización das operacións de fusión, escisión ou cesión global ou parcial de activos e pasivos, ou para a adopción de calquera acordo que teña efectos económicos ou xurídicos análogos aos anteriores, nas cales interveña unha entidade de diñeiro electrónico, de acordo co procedemento establecido no artigo 1. A solicitude de autorización deberase resolver dentro dos tres meses seguintes á súa recepción no Banco de España ou ao momento en que se complete a documentación exigible; transcorridos estes, poderase entender aceptada.

2. Para os efectos previstos no número anterior, entenderase por cesión parcial de activos e pasivos a transmisión en bloque dunha ou varias partes do patrimonio da entidade, cada unha das cales forme unha unidade económica, a unha ou varias sociedades de nova creación ou xa existentes, cando a operación non teña a cualificación de escisión ou cesión global de activo e pasivo, de

conformidade coa Lei 3/2009, do 3 de abril, sobre modificacións estruturais das sociedades mercantís.

3. A entidade resultante da fusión poderá realizar as actividades para as cales estivesen autorizadas as entidades fusionadas».

Oito. O número 3 do artigo 9 queda redactado como segue:

«3. Cando as entidades de diñeiro electrónico emitan, distribúan ou reembolsen diñeiro electrónico, ou presten servizos de pagamento, na mesma localización do punto de venda, física ou en liña, ou cando desenvolvan outras actividades económicas a que se refire o artigo 8 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, deberán contar coas medidas organizativas e de transparencia necesarias para protexer a clientela e, en especial, asegurar que esta identifica claramente o emisor de diñeiro electrónico.

O Banco de España poderá exixir a adopción das medidas de transparencia necesarias para cumprir o previsto neste punto».

Nove. O artigo 10 queda redactado como segue:

«Artigo 10. *Solicitud de exercicio do dereito de establecemento e libre prestación de servizos nun Estado membro da Unión Europea por entidades de diñeiro electrónico españolas.*

1. A emisión, distribución ou reembolso de diñeiro electrónico, así como a prestación de servizos de pagamento non vinculados a esa emisión, por parte de entidades de diñeiro electrónico establecidas en España noutro Estado membro da Unión Europea, rexerá polo procedemento previsto no artigo 22.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no Regulamento delegado (UE) 2017/2055 da Comisión, do 23 de xuño de 2017, polo que se completa a Directiva (UE) 2015/2366 do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás normas técnicas de regulación para a cooperación e o intercambio de información entre as autoridades competentes en relación co exercicio do dereito de establecemento e a liberdade de prestación de servizos das entidades de pagamento.

2. Toda modificación das informacións a que se refire este artigo deberá ser comunicada pola entidade de diñeiro electrónico ao Banco de España con carácter previo a que se produza. Aplicarase o procedemento previsto no mencionado artigo 22.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no Regulamento delegado (UE) 2017/2055 da Comisión, do 23 de xuño de 2017.

3. Cando unha entidade de diñeiro electrónico desexe distribuír diñeiro electrónico noutro Estado membro contratando unha persoa física ou xurídica, ou actuar a través de axentes noutro Estado membro, seralle de aplicación o disposto no artigo 22.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no Regulamento delegado (UE) 2017/2055 da Comisión, do 23 de xuño de 2017».

Dez. O artigo 11 queda redactado como segue:

«Artigo 11. *Actuación en España de entidades de diñeiro electrónico autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.*

1. A apertura de sucursais e a libre prestación de servizos en España de entidades de diñeiro electrónico autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea quedará condicionada a que o Banco de España reciba unha comunicación da autoridade supervisora da entidade de diñeiro electrónico, nos termos previstos no artigo 22.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no Regulamento delegado (UE) 2017/2055 da Comisión, do 23 de xuño de 2017.

2. Unha vez recibida a comunicación do supervisor dunha entidade de diñeiro electrónico autorizada noutro Estado membro da Unión Europea da súa intención de prestar servizos en España mediante a liberdade de establecemento ou en réxime

de libre prestación de servizos, de prestar servizos de pagamento en España mediante axentes radicados en España ou de distribuír diñeiro electrónico en España a través de intermediarios, nos termos do número anterior, o Banco de España dará traslado da comunicación ao Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias.

Logo de avaliar a información, o Banco de España, no prazo dun mes a partir da recepción da información remitida pola autoridade competente do Estado membro de orixe, comunicará á dita autoridade a información oportuna sobre o proxecto da entidade de diñeiro electrónico de prestar servizos ao abeiro do exercicio da liberdade de establecemento ou da libre prestación de servizos. En particular, o Banco de España, logo do informe do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias, de conformidade co artigo 12 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, informará as autoridades competentes do Estado membro de orixe da entidade de diñeiro electrónico de todo motivo razoable de inquietude que suscite o proxecto, en particular, cando teña motivos razoables para sospeitar que se están perpetrando ou xa se perpetraron ou intentaron actividades de branqueo de capitais ou de financiamento do terrorismo, ou que a contratación dos axentes ou o establecemento da sucursal poderían aumentar o risco de branqueo de capitais ou financiamento do terrorismo.

Transcorrido un ano desde que se notificase á entidade de diñeiro electrónico a recepción da comunicación efectuada pola súa autoridade supervisora sen que a sucursal ou a entidade en libre prestación de servizos iniciase as súas actividades, o Banco de España anotará, se procede, a baixa no Rexistro Especial e notificarallo á autoridade supervisora da entidade de diñeiro electrónico para que adopte as medidas que, se é o caso, considere oportunas.

3. O previsto neste artigo aplicarase igualmente aos supostos en que unha entidade de diñeiro electrónico autorizada noutro Estado membro da Unión Europea pretenda desenvolver as súas actividades en España de forma permanente mediante a utilización de axentes radicados en España, sen prexuízo da normativa específica recollida no Regulamento delegado (UE) 2015/2055 da Comisión, do 23 de xuño de 2017.

Os axentes de entidades de diñeiro electrónico autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea deberán respectar, no exercicio da súa actividade en España, iguais normas ca as que veñen obrigados a observar os axentes de entidades de diñeiro electrónico españolas.

4. Toda modificación da información comunicada de conformidade con este artigo se fará aplicando o procedemento previsto nel.

5. O Banco de España manterá unha relación actualizada dos puntos centrais de contacto en España comunicados polas entidades de diñeiro electrónico autorizadas noutro Estado membro que exerzan actividades en España por medio de axentes en réxime de liberdade de establecemento, de conformidade co réxime previsto no artigo 23.8 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro».

Once. O artigo 12 queda redactado como segue:

«Artigo 12. Solicitude do exercicio de dereito de establecemento e libre prestación de servizos nun Estado non membro da Unión Europea por parte de entidades de diñeiro electrónico españolas.

1. As entidades de diñeiro electrónico españolas que pretendan, directamente ou mediante axentes, exercer o dereito de liberdade de establecemento nun Estado non membro da Unión Europea deberán solicitar previamente autorización ao Banco de España, xuntando, coa información do Estado en cuxo territorio pretenden establecer a sucursal e o domicilio previsto para ela, un programa das actividades que desexen levar a cabo, a estrutura de organización da sucursal e o nome e historial dos directivos propostos para ela.

2. O Banco de España emitirá resolución motivada, no prazo máximo de dous meses a partir da recepción de toda a documentación. Cando a solicitude non sexa resolta no prazo anteriormente previsto, poderase entender aceptada.

3. O Banco de España poderá denegar a solicitude cando, á vista desta e da información adicional a que se refire o número 1, considere que as estruturas administrativas ou a situación financeira da entidade de pagamento non resultan adecuadas, ou cando no programa de actividades se prevexa a prestación de servizos non autorizados á entidade. Tamén poderá denegala cando considere que a actividade da sucursal non vai quedar suxeita a un efectivo control por parte da autoridade supervisora do país de acollida, ou que existen obstáculos legais ou doutro tipo que impidan ou dificulten o control e a inspección da sucursal por parte do Banco de España.

4. As entidades de diñeiro electrónico españolas que pretendan, por primeira vez, directamente ou mediante axentes, realizar as súas actividades en réxime de libre prestación de servizos nun Estado non membro da Unión Europea deberán solicitar autorización ao Banco de España, e indicarán as actividades para as cales estean autorizadas que se propoñen levar a cabo.

O Banco de España, no prazo máximo dun mes desde a recepción da solicitude anterior, poderá requirir información adicional.

O Banco de España poderá denegar a autorización para a emisión de diñeiro electrónico nun Estado non membro da Unión Europea cando considere que as estruturas administrativas, os procedementos internos ou a situación financeira da entidade de diñeiro electrónico non resultan adecuados, ou cando no programa de actividades se recolla a prestación de servizos non autorizados á entidade.

5. Toda modificación das informacións a que se refire este artigo deberá ser comunicada ao Banco de España pola entidade de diñeiro electrónico, polo menos un mes antes de efectuala. Non se poderá levar a cabo unha modificación relevante no programa de actividades se o Banco de España, dentro do referido prazo dun mes, se opón a ela mediante resolución motivada, que será notificada á entidade. Esta oposición deberá fundamentarse nalguna das causas citadas neste artigo».

Doce. O número 1, a alínea b) do número 2 e o número 5 do artigo 13 quedan redactados como segue:

«1. As entidades de diñeiro electrónico españolas deberán solicitar autorización previa do Banco de España, sempre que o importe do investimento previsto de conformidade coa alínea a) do número 2 sexa igual ou superior ao dez por cento dos fondos propios, nos seguintes supostos:

a) Para a creación dunha entidade análoga a unha entidade de diñeiro electrónico nun Estado non membro da Unión Europea.

b) Para a adquisición dunha participación significativa ou a toma de control, xa de maneira directa xa a través de entidades controladas pola entidade de diñeiro electrónico española, nunha entidade análoga a unha entidade de diñeiro electrónico dun Estado non membro da Unión Europea».

«b) A prevista nas alíneas a), m), n) e o) do artigo 2.1».

«5. O Banco de España resolverá sobre a autorización no prazo de dous meses contados desde a recepción de toda a información requirida. Cando a autorización non sexa concedida no prazo anteriormente previsto, poderase entender aceptada. O Banco de España poderá denegar a solicitude de autorización cando:

a) Atendendo á situación financeira da entidade de diñeiro electrónico ou á súa capacidade de xestión, considere que o proxecto pode afectala negativamente.

b) Vistas a localización e as características do proxecto, non se poida asegurar a efectiva supervisión do grupo, con base consolidada.

c) A actividade da entidade dominada non quede suxeita a un efectivo control por parte dunha autoridade supervisora nacional».

Trece. O artigo 14 queda redactado como segue:

«Artigo 14. *Axentes e distribuidores.*

1. Ás entidades de diñeiro electrónico españolas e ás sucursais en España de entidades de diñeiro electrónico estranxeiras que teñan o propósito de prestar servizos de pagamento a través dun axente seralles de aplicación o disposto no artigo 23 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e nos artigos 12, 13, 14 e 15 do Real decreto 736/2019, do 20 de decembro.

2. As entidades de diñeiro electrónico non poderán emitir diñeiro electrónico a través de axentes.

3. As entidades de diñeiro electrónico poderán distribuír e reembolsar diñeiro electrónico por intermediación de persoas físicas ou xurídicas que actúen no seu nome, logo do rexistro no Banco de España. Neste caso, a entidade de diñeiro electrónico deberá comunicar ao Banco de España a seguinte información:

- a) o nome e domicilio do distribuidor;
- b) a identidade dos administradores e persoas responsables da xestión do distribuidor;
- c) o número ou código de identificación único do distribuidor, se proceder».

Catorce. O artigo 15 queda redactado como segue:

«Artigo 15. *Externalización de funcións.*

1. A externalización de funcións operativas importantes para a súa realización por parte de terceiros provedores, formen parte ou non do grupo, non poderá supor un completo baleiramento de contido da actividade xeral da entidade, nin afectar significativamente a calidade do control interno desas funcións por parte da entidade, nin menoscabar as facultades de supervisión do Banco de España sobre as funcións que as entidades de diñeiro electrónico realizan a través de provedores, incluídos, cando existan, os cambios de provedor dos servizos.

O termo externalización incluírá tanto o contrato inicial de prestación de servizos por parte dun terceiro, como os contratos que o terceiro subscriba con outros provedores distintos da entidade de pagamento.

Para estes efectos, considerarase que unha función operativa é importante se unha anomalía ou deficiencia na súa execución pode afectar de xeito substancial a capacidade da entidade para cumprir permanentemente as condicións que derivan da súa autorización, ou as súas demais obrigas no marco da lexislación vixente, ou afectar os resultados financeiros, a solidez ou a continuidade dos seus servizos, e a confidencialidade da información que manexa.

2. Cando se externalicen funcións operativas importantes relacionadas coa emisión de diñeiro electrónico ou a prestación de servizos de pagamento, incluídos os sistemas informáticos, a entidade de diñeiro electrónico deberá comunicarllo ao Banco de España, polo menos, cun mes de antelación á adopción da medida ou á efectividade da externalización. Esta comunicación deberá ir xunto:

- a) Con información detallada sobre as características da externalización, incluídos, en todo caso, os contratos en que se esta se materializa, así como unha autoavaliación do potencial impacto de calquera risco en que incorra.
- b) Coa identidade da empresa con que se pretenda contratar.
- c) Con calquera outra información oportuna que se considere relevante e lle sexa requirida expresamente polo Banco de España.

No prazo dun mes desde a recepción da comunicación con toda a información necesaria, o Banco de España poderá, motivadamente, establecer limitacións ou oporse á externalización cando aprecie que non se satisfai o establecido neste artigo.

A entidade de diñeiro electrónico informará o Banco de España sobre as externalizacións de funcións operativas non importantes e calquera modificación das anteriores, no prazo dun mes contado desde o momento en que estas teñan efectividade.

3. En todo caso, cando se externalicen funcións operativas importantes, estas:

a) Non suporán en ningún caso o traslado de responsabilidade por parte da alta dirección.

b) Non alterarán as relacións e obrigas da entidade de conformidade coa lexislación vixente con respecto aos seus usuarios nin con respecto ao Banco de España.

c) Non menoscabarán as condicións que debe cumprir a entidade de diñeiro electrónico para recibir e conservar a autorización de conformidade co presente real decreto.

d) Non darán lugar á supresión ou modificación de ningunha das restantes condicións ás cales se supeditase a autorización da entidade de diñeiro electrónico.

e) O acordo entre a entidade de diñeiro electrónico e o terceiro, ou entre este e provedores distintos da entidade de diñeiro electrónico, deberase plasmar nun contrato escrito no cal se concretarán os dereitos e as obrigas das partes. Este contrato deberá incluír unha cláusula que recolla o acceso directo e sen restricións da entidade e do Banco de España á información da entidade en poder dos terceiros, así como a posibilidade de verificar, nos propios locais destes, a idoneidade dos sistemas, ferramentas ou aplicacións utilizados na prestación de funcións externalizadas. Adicionalmente, se o terceiro está radicado no estranxeiro, deberase incluír unha cláusula que especifique a xurisdición do país a que estará suxeito o contrato, de xeito que a entidade coñeza os potenciais riscos legais en que puiden incorrer en caso de conflito».

Quince. O artigo 16 queda redactado como segue:

«Artigo 16. *Requisitos de garantía.*

1. As entidades de diñeiro electrónico salvagardarán os fondos recibidos a cambio do diñeiro electrónico emitido ou para a prestación de servizos de pagamento non vinculados a esa emisión, suxeitándose ao procedemento previsto no artigo 21.1.a) do Real decreto lei 19/2018, que prescribe o depósito dos ditos fondos en conta separada ou o investimento en activos seguros e de baixo risco, salvo que o Banco de España autorice, conforme o artigo 9.3 da Lei 21/2011, a utilización do método de salvagarda previsto no artigo 21.1.b) do citado real decreto lei.

O procedemento adoptado por cada entidade de diñeiro electrónico deberá figurar no Rexistro Especial de Entidades de Diñeiro Electrónico do Banco de España, así como nos contratos marco que as entidades subscriban cos usuarios ou nas condicións de uso dos servizos. O cambio do sistema de salvagarda, aínda que non o do garante, suxeitarase ao réxime previsto no artigo 33.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, sobre a modificación das condicións do contrato marco.

A entidade de diñeiro electrónico, ademais, deberá facer público o sistema de salvagarda elixido en termos claros e facilmente accesibles, na súa páxina web, cando dispoña dunha, e en calquera publicidade que realice.

2. En caso de que as entidades de diñeiro electrónico sigan o procedemento previsto na alínea a) do artigo 21.1 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, os fondos depositados na conta separada poderán ser superiores aos fondos recibidos dos usuarios, unicamente cando esta circunstancia, así como o importe do

exceso, se comunicase ao Banco de España polo menos cun mes de antelación e a entidade de diñeiro electrónico conte, en todo momento, con fondos propios suficientes para seguir cumprindo cos seus requirimentos de capital e fondos propios, unha vez deducido este importe deles. O importe de fondos que se deducirá farase constar na memoria de contas anuais da entidade de diñeiro electrónico.

En caso de que as entidades de diñeiro electrónico sigan o procedemento sinalado no artigo 21.1.a) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, consideraranse activos seguros, líquidos e de baixo risco para os efectos do previsto no dito artigo:

a) Os depósitos á vista en entidades de crédito sometidas á supervisión prudencial e domiciliadas en Estados membros da Unión Europea. A denominación destes depósitos deberá facer mención expresa á súa condición de saldos de clientes de entidade de diñeiro electrónico. As entidades de diñeiro electrónico velarán por que, no marco do previsto no artigo 16 bis da Lei 21/2011, do 26 de xullo, as condicións de tales depósitos non contraveñan o previsto no artigo 21.1.a) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.

b) Os activos que teñan unha ponderación nula para efectos do risco de crédito, de conformidade co previsto no artigo 114 do Regulamento (UE) n.º 575/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de xuño de 2013, sobre os requisitos prudenciais das entidades de crédito e as empresas de investimento e polo que se modifica o Regulamento (UE) n.º 648/2012.

En circunstancias excepcionais e debidamente xustificadas, o Banco de España poderá, sobre a base dunha avaliación dos elementos de risco dos activos que se especifican nos incisos anteriores, determinar cales deles non constitúen activos seguros e de baixo risco para efectos do número 1.

3. Cando as entidades de diñeiro electrónico sigan o procedemento sinalado no artigo 21.1.b) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, a póliza de seguro ou a garantía comparable dunha entidade aseguradora ou dunha entidade de crédito deberán cumprir, en todo caso, as seguintes condicións:

a) A garantía será directa e ao primeiro requirimento. Os termos do seguro deberán ter un efecto equivalente.

b) O alcance da garantía ou do seguro estará definido con claridade e será xuridicamente válido e eficaz.

c) A garantía ou seguro alcanzará a totalidade dos fondos recibidos a cambio da emisión de diñeiro electrónico, así como, se é o caso, a totalidade dos fondos dos usuarios dos servizos de pagamento que estean en poder da entidade de diñeiro electrónico, incluídos os correspondentes a situacións transitorias por operacións de tráfico, no momento en que se dite o auto de declaración de concurso. Cubrirá, así mesmo, os fondos en poder dos axentes da entidade.

d) Sen prexuízo do establecido nos artigos 10, 12 e 15 da Lei 50/1980, do 8 de outubro, do contrato de seguro, o acordo de garantía ou seguro non conterá ningunha cláusula cuxo cumprimento escape ao control directo da entidade de diñeiro electrónico e que lle permita ao provedor da garantía ou do seguro cancelar unilateralmente ou reducir o vencemento desa garantía ou seguro. De maneira similar, as garantías comparables non poderán conter ese tipo de cláusulas.

e) A garantía ou o seguro farase efectiva en caso de que fose ditado un auto de declaración de concurso da entidade de diñeiro electrónico. Declarado o concurso, e salvo que a administración concursal dispuxer outra cousa, os servizos que se solicitaron á entidade serán inmediatamente executados.

f) A entidade de crédito ou aseguradora que preste a garantía ou o seguro mencionados neste punto non poderá pertencer ao mesmo grupo, de acordo co que dispón o artigo 42 do Código de comercio, ca a entidade de diñeiro electrónico garantida ou asegurada».

Dezaseis. O número 1 do artigo 17 queda redactado como segue:

«1. Os recursos propios da entidade de diñeiro electrónico, entendendo por tales os definidos no artigo 3.20) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, non poderán ser inferiores á cantidade maior das recollidas no artigo 6 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, e no artigo 18».

Dezasete. O primeiro parágrafo e a alínea a) do número 1 do artigo 18 quedan redactados como segue:

«1. Sen prexuízo dos requisitos de capital establecidos no artigo 2.1.c) e das facultades que os artigos 7.2 e 8.1.b.4º da Lei 21/2011, do 26 de xullo, outorgan ao Banco de España, os recursos propios das entidades de diñeiro electrónico serán, como mínimo, iguais á suma das cantidades que resulten dos seguintes parágrafos:

a) Respecto das actividades a que se refire o artigo 8.1.a) da Lei 21/2011, do 26 de xullo, que non estean vinculadas á emisión de diñeiro electrónico, os requirimentos de recursos propios calcularanse conforme o establecido nos artigos 17 e 18 do Real decreto 736/2019, do 20 de decembro».

Dezaioito. O número 4 do artigo 20 queda redactado como segue:

«4. O disposto no presente artigo e no precedente enténdese sen prexuízo da aplicación, cando proceda, das sancións previstas na Lei 10/2014, do 26 de xuño».

Dezanove. Modifícase o número 1 e suprímense as alíneas a) e c) do número 2 do artigo 21; en consecuencia, as alíneas b), d), e) e f) pasan a ser as novas alíneas a), b), c) e d) e modifícanse os incisos i) e ii) da nova alínea a) do número 2 do artigo 21, que quedan redactados como segue:

«1. Para os efectos deste artigo, entenderase por entidades de diñeiro electrónico de carácter híbrido aquelas que realicen, ademais da emisión de diñeiro electrónico e das actividades enunciadas no artigo 8.1, alíneas a) á d), da Lei 21/2011, do 26 de xullo, non vinculadas á emisión de diñeiro electrónico, algunha outra actividade económica cuxo volume de negocio sexa relevante, en termos de riscos ou de beneficios obtidos, a xuízo do Banco de España».

«i) A información sobre os directores xerais e asimilados a que se refire o artigo 2.1.n) presentarase distinguindo entre os que vaian ter responsabilidade directa na emisión de diñeiro electrónico e a prestación de servizos de pagamento, por unha banda, e os restantes, por outra».

«ii) A información a que se refiren as alíneas e), k), e l) do artigo 2.1 especificará os procedementos e as estruturas organizativas destinados a evitar que os riscos das actividades económicas da solicitante poidan afectar os intereses dos titulares de diñeiro electrónico ou os usuarios de servizos de pagamento, ou o cumprimento das normas sectoriais e de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo aplicables».

Vinte. O número 3 do artigo 22 queda redactado como segue:

«3. A constitución da entidade separada a que se refiren os números anteriores tramitarase conforme o establecido no artigo 1 e deberase presentar a solicitude correspondente ante o Banco de España no prazo de tres meses contados desde a data de notificación de tal exigencia. Unha vez transcorrido ese prazo sen que se presentase a solicitude de autorización anterior, ou se esta foi denegada, ben mediante resolución expresa ou ben por silencio administrativo, en caso de que a entidade de diñeiro electrónico híbrida non cese nas súas actividades no prazo de tres meses, a autorización concedida a esta poderá ser revogada en virtude do previsto no artigo 5.3.e) da Lei 21/2011, do 26 de xullo.

Unha vez constituída a entidade separada, a transferencia de actividades deberase levar a cabo no prazo máximo de tres meses desde a autorización».

Vinte e dous. O artigo 23 queda redactado como segue:

«Artigo 23. *Excepcións relativas a redes limitadas e provedores de redes ou servizos de comunicación electrónica.*

1. En virtude da alínea a) do artigo 1.3 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, non estará suxeito á normativa reguladora das entidades de diñeiro electrónico o valor monetario almacenado nos instrumentos de pagamento exentos en virtude do artigo 4.k) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e que cumpran as condicións do artigo 25 do Real decreto 736/2019, do 20 de decembro.

2. En virtude da alínea b) do artigo 1.3 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, non estará suxeito á normativa reguladora das entidades de diñeiro electrónico o valor monetario utilizado nas operacións de pagamento exentas en virtude do artigo 4.l) do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro. Así mesmo, seralle de aplicación o artigo 26 do Real decreto 736/2019, do 20 de decembro.

3. As persoas ás cales lles resulten de aplicación os números 1 e 2 deste artigo deberán cumprir co deber de notificación previsto no artigo 6 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, na medida en que lles sexa de aplicación».

Vinte e tres. O artigo 24 queda redactado como segue:

«Artigo 24. *Contas de pagamento.*

Cando unha entidade de diñeiro electrónico manteña unha conta de pagamento nos termos permitidos pola lei, deberá respectar as limitacións establecidas no artigo 20.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no artigo 21 do Real decreto 736/2019, do 20 de decembro.

Estas limitacións deberán figurar convenientemente destacadas, tanto na información e nas condicións relativas á prestación de servizos de pagamento a que se refire o artigo 29 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e a súa normativa de desenvolvemento, como nos correspondentes contratos marco que se formalicen cos usuarios de servizos de pagamento».

Vinte e catro. O artigo 27 queda redactado como segue:

«Artigo 27. *Réxime sancionador.*

1. Ás entidades de diñeiro electrónico, así como a quen represente cargos de administración ou dirección nelas, seralles de aplicación directa o réxime sancionador establecido no título IV da Lei 10/2014, do 26 de xuño, así como o Real decreto 2119/1993, do 3 de decembro, sobre o procedemento sancionador aplicable aos suxeitos que actúan nos mercados financeiros.

Este réxime alcanzará igualmente as persoas físicas ou xurídicas que posúan unha participación significativa na entidade de diñeiro electrónico, segundo o previsto no artigo 4.2 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, e aquelas que, tendo nacionalidade española, controlen unha entidade de diñeiro electrónico doutro Estado membro da Unión Europea. A responsabilidade tamén alcanzará a quen posúa cargos de administración ou dirección nas entidades responsables.

O Banco de España comunicará ao Rexistro Mercantil as sancións de suspensión, separación e separación con inhabilitación impostas ás persoas sinaladas no parágrafo anterior, unha vez que sexan executivas, co obxecto de que se fagan constar nel.

2. De conformidade co previsto no artigo 92.y) da Lei 10/2014, do 26 de xuño, a reiteración na infracción grave por parte da entidade de diñeiro electrónico considerarase infracción moi grave cando, durante os cinco anos anteriores á súa

comisión, se lle impuxese á entidade unha sanción firme polo mesmo tipo de infracción.

3. O incumprimento simplemente ocasional ou illado das normas de disciplina recollidas no artigo 23.2 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, cando iso non poña en grave risco a entidade de diñeiro electrónico nin afecte os usuarios dos seus servizos ou do sistema de pagamentos no seu conxunto, será sancionado como infracción leve.

4. As entidades de diñeiro electrónico, así como quen desempeñe cargos de administración ou dirección nelas, que infrinxan as normas de ordenación e disciplina recollidas no artigo 23.2 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, cometerán infracción grave sancionable de acordo co título IV da Lei 10/2014, do 26 de xuño.

Esta responsabilidade alcanzará, igualmente, as persoas físicas ou xurídicas que posúan unha participación significativa na entidade de diñeiro electrónico, segundo o previsto no artigo 4.2 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, e aquelas que, tendo nacionalidade española, controlen unha entidade de diñeiro electrónico doutro Estado membro da Unión Europea. A responsabilidade tamén alcanzará a quen represente cargos de administración ou dirección nas entidades responsables.

5. Calquera medida adoptada polo Banco de España que implique sancións ou restricións do exercicio da libre prestación de servizos ou da liberdade de establecemento deberá estar debidamente motivada, de conformidade co previsto no artigo 35 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, e ser notificada á entidade de pagamento afectada, de acordo co previsto no artigo 40 e seguintes da dita lei.

6. De conformidade co previsto no artigo 20.6 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, as resolucións que dite o Banco de España no exercicio das funcións a que se refire tal artigo serán susceptibles de recurso de alzada ante a persoa titular do Ministerio de Economía e Empresa. Contra a resolución do recurso de alzada poderase interpor recurso contencioso-administrativo, de conformidade co disposto na Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa».

Vinte e cinco. Engádesse un novo artigo 28 coa seguinte redacción:

«Artigo 28. *Obrigas de información en materia de conduta.*

As entidades de diñeiro electrónico deberán remitir ao Banco de España, coa forma e periodicidade que este requira, que será polo menos anual, os estados e a información que considere necesarios para cumprir coa función de supervisión das normas de conduta aplicables ás entidades de diñeiro electrónico. Estes estados e a información poderán ter carácter público ou reservado, segundo estableza o Banco de España».

Vinte e seis. Engádesse un novo artigo 29 coa seguinte redacción:

Artigo 29. *Supervisión e cooperación con autoridades competentes doutros Estados membros.*

1. Co fin de poder levar a cabo os controis e aplicar as medidas necesarias para a supervisión das entidades de diñeiro electrónico autorizadas ou rexistradas en España que exerzan o dereito de establecemento ou a libre prestación de servizos noutro Estado membro da Unión Europea, o Banco de España cooperará coas autoridades competentes dese Estado membro de acollida.

No marco desta cooperación, o Banco de España deberá informar as autoridades competentes do Estado membro de acollida sempre que vaia efectuar inspeccións *in situ* no territorio deste último. Non obstante, o Banco de España poderá delegar nas autoridades competentes do Estado membro de acollida a tarefa de realizar inspeccións *in situ* nas entidades de diñeiro electrónico.

O Banco de España, por delegación das autoridades competentes do Estado membro da Unión Europea de orixe da entidade de diñeiro electrónico, poderá realizar inspeccións *in situ* nas entidades de diñeiro electrónico que exerzan a súa actividade en España en réxime de dereito de establecemento ou de libre prestación de servizos.

2. Se o Banco de España considera que, nun caso concreto, na cooperación transfronteiriza coas autoridades competentes doutro Estado membro respecto das cuestións a que se refiren os artigos 11, 12, 20 e 22 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, non se cumpriu algunha das condicións desas disposicións, poderá pór o asunto en coñecemento da Autoridade Bancaria Europea e pedirlle axuda, de conformidade co artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha autoridade europea de supervisión (Autoridade Bancaria Europea), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/78/CE da Comisión».

Vinte e sete. A disposición derradeira terceira queda redactada como segue:

«Disposición derradeira terceira. *Habilitación ao Banco de España.*

1. Habilítase o Banco de España, sen prexuízo das habilitacións contidas no Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, para desenvolver as seguintes previsións:

a) Determinar as condicións e os requisitos que debe cumprir a guía para solicitantes a que se refire o número 2 do artigo 2.

b) Crear e xestionar o Rexistro de Altos Cargos a que se refire o número 1 do artigo 5.

c) Concretar e desenvolver o réxime de transparencia, información e recursos propios, nos termos previstos nos artigos 9.3, 17.2, 18.2, 20 e 25, e exercer as facultades que prevén eses preceptos.

d) De conformidade co artigo 15, concretar os requisitos do marco de gobernanza das entidades de diñeiro electrónico relacionados coa externalización de funcións, as normas que as entidades de diñeiro electrónico deberán aplicar cando externalicen funcións no ámbito dos sistemas de goberno interno e de xestión de riscos, os criterios para determinar se un acordo debe entenderse como unha externalización, se as funcións que se externalizan deben considerarse funcións operativas importantes, as normas relacionadas co proceso de externalización de tales funcións por parte das entidades de diñeiro electrónico, o contido mínimo das comunicacións e a documentación e información mínimas que deberán xuntar a esas comunicacións.

e) Autorizar a apertura de sucursais e a libre prestación de servizos por parte de entidades de diñeiro electrónico españolas nun Estado non membro da Unión Europea, e a creación ou adquisición de participacións en entidades de diñeiro electrónico dun Estado non membro da Unión Europea, de conformidade co previsto nos artigos 12 e 13.

f) Determinar que elementos se considerarán activos seguros e de baixo risco, de conformidade co previsto no número 2 do artigo 16, último parágrafo.

g) Determinar o detalle da información separada a que se refire a alínea f) do número 2 do artigo 21, en relación coas entidades de diñeiro electrónico de carácter híbrido.

h) Exixir a constitución dunha entidade separada para a emisión de diñeiro electrónico e a prestación de servizos de pagamento, de conformidade co previsto no artigo 22.

i) Desenvolver as obrigas de información en materia de conduta a que se refire o artigo 28».

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Real decreto 84/2015, do 13 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 10/2014, do 26 de xuño, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.*

Engádesse unha nova disposición adicional oitava ao Real decreto 84/2015, do 13 de febreiro, polo que se desenvolve a Lei 10/2014, do 26 de xuño, co seguinte teor literal:

«Disposición adicional oitava. *Obrigas de información en materia de conduta.*

As persoas físicas ou xurídicas suxeitas á supervisión do Banco de España deberán remitir, coa forma e periodicidade que este requira, os estados e a información que considere necesarios para cumprir coa función de supervisión das normas de conduta, transparencia e protección aos clientes exixibles a esas entidades. Estes estados e información poderán ter carácter público ou reservado, segundo estableza o Banco de España».

Disposición derradeira cuarta. *Incorporación do dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpórase parcialmente ao dereito español a Directiva (UE) 2015/2366 do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de novembro de 2015.

Disposición derradeira quinta. *Facultades de desenvolvemento.*

1. Habilítase a persoa titular do Ministerio de Economía e Empresa para ditar as disposicións necesarias para o desenvolvemento e a execución do presente real decreto.

2. Habilítase o Banco de España, sen prexuízo das habilitacións contidas no Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, para desenvolver as seguintes previsións:

a) Determinar as condicións e os requisitos que debe cumprir o aval bancario, ou garantía equivalente, a que se refiren os números 2 e 3 do artigo 2, e a guía para solicitantes a que se refire o número 5 do artigo 2.

b) As recollidas no artigo 5, en relación coa documentación que deben presentar as entidades para a inscrición no Rexistro de Altos Cargos e co desenvolvemento dos requisitos de xestión e mantemento dos rexistros do Banco de España a que se refire o dito artigo 5.

c) As recollidas no artigo 15, para concretar os requisitos do marco de gobernanza das entidades de pagamento relacionados coa externalización de funcións, as normas que as entidades de pagamento deberán aplicar cando externalicen funcións no ámbito dos sistemas de goberno interno e de xestión de riscos, os criterios para determinar se un acordo se debe entender como unha externalización, se as funcións que se externalizan se deben considerar funcións operativas importantes, as normas relacionadas co proceso de externalización desas funcións por parte das entidades de pagamento, o contido mínimo das comunicacións e a documentación e información mínimas que deberán xuntar a esas comunicacións.

d) As recollidas no número 2 do artigo 18, en relación coa limitación da aplicación dalgún dos tres métodos do anexo para o cálculo dos requirimentos de fondos propios.

e) As recollidas no artigo 19, en relación coa determinación dos estados prudenciais que as entidades de pagamento deben remitir ao Banco de España.

f) As recollidas no artigo 29, en relación coa forma e coas condicións das obrigas de información sobre participacións no capital.

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

1. Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. Malia o disposto no parágrafo anterior:

a) A obriga que ten o Banco de España de incluír na súa páxina web unhas guías para solicitantes de entidades de pagamento, recollida no número 6 do artigo 2, e de

entidades de diñeiro electrónico, recollida no punto un da disposición derradeira segunda, que modifica o artigo 2 do Real decreto 778/2012, do 4 de maio, será de aplicación aos dous meses da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

b) A suxeición da actividade de crédito sinalada no artigo 20.3 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e no artigo 8.1.b) da Lei 21/2011, do 26 de xullo, de diñeiro electrónico, ás disposicións de transparencia e protección do cliente previstas no artigo 5 da Lei 10/2014, do 26 de xuño, e nas súas normas de desenvolvemento, establecida no artigo 22.1, será de aplicación aos seis meses da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 20 de decembro de 2019

FELIPE R.

A ministra de Economía e Empresa
NADIA CALVIÑO SANTAMARÍA

ANEXO

Métodos de cálculo dos requirimentos de fondos propios

1. Métodos de cálculo.

Método A

Os fondos propios das entidades de pagamento serán, como mínimo, iguais ao 10 % dos seus gastos xerais do ano anterior. O Banco de España poderá axustar esa exigencia en caso de que os negocios dunha entidade de pagamento rexistren un cambio substancial desde o ano anterior. Cando unha entidade de pagamento non completase aínda un ano de actividade na data de cálculo, os fondos propios serán, como mínimo, iguais ao 10 % dos correspondentes gastos xerais previstos no seu plan de negocio, non sendo que as autoridades competentes exixan a modificación dese plan.

Método B

Os fondos propios das entidades de pagamento serán, como mínimo, iguais á suma dos seguintes elementos multiplicados polo factor de escala k establecido no número 2, onde o volume de pagamentos (VP) representa unha doceava parte da contía total das operacións de pagamento executadas pola entidade de pagamento durante o ano anterior:

- a) 4,0 % do tramo de VP ata 5 millóns de euros máis.
- b) 2,5 % do tramo de VP entre 5 e 10 millóns de euros máis.
- c) 1 % do tramo de VP entre 10 e 100 millóns de euros máis.
- d) 0,5 % do tramo de VP entre 100 e 250 millóns de euros máis.
- e) 0,25 % do tramo de VP por riba de 250 millóns de euros.

Método C

Os fondos propios da entidade de pagamento serán, como mínimo, iguais ao indicador pertinente, definido na alínea a), multiplicado polo factor de multiplicación establecido na alínea b) e multiplicado, pola súa vez, polo factor de escala k establecido no número 2:

- a) O indicador pertinente será a suma dos elementos seguintes:

- 1.º ingresos por xuros,
- 2.º gastos por xuros,
- 3.º comisións e taxas recibidas e
- 4.º outros ingresos de explotación.

Cada elemento incluírase na suma co seu signo positivo ou negativo. Os ingresos de partidas extraordinarias ou excepcionais non se poderán incluír no cálculo do indicador pertinente. Os gastos ocasionados pola externalización de servizos prestados por terceiros poderán reducir o indicador pertinente se o gasto se contrae cunha empresa suxeita á supervisión, consonte o Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro, e este real decreto. O indicador pertinente calcularase sobre a base da observación anual efectuada ao final do último exercicio. O indicador pertinente calcularase sobre o último exercicio. Non obstante, os fondos propios, calculados segundo o método C, non poderán ser inferiores ao 80 % da media dos últimos tres exercicios para o indicador pertinente. Cando non se dispoña de cifras auditadas, poderanse utilizar estimacións da empresa.

- b) O factor de multiplicación será:

- 1.º 10 % do tramo de indicador pertinente ata 2,5 millóns de euros,
- 2.º 8 % do tramo de indicador pertinente entre 2,5 e 5 millóns de euros,
- 3.º 6 % do tramo de indicador pertinente entre 5 e 25 millóns de euros,
- 4.º 3 % do tramo de indicador pertinente entre 25 e 50 millóns de euros,
- 5.º 1,5 % por riba de 50 millóns de euros.

2. Factor de escala k.

O factor de escala k que se utilizará nos métodos B e C será o seguinte:

- a) 0,5 en caso de que a entidade de pagamento só preste o servizo de pagamento a que se refire a alínea f) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.
- b) 1 en caso de que a entidade de pagamento preste calquera dos servizos de pagamento a que se refiren as alíneas a), b), c), d) e e) do artigo 1.2 do Real decreto lei 19/2018, do 23 de novembro.